

Mülkiyeliler Birliği e-bülten

Ocak - Şubat - Mart 2016

e-bülten 2016 / 1

**MÜLKIYELİLER BİRLİĞİ
45. GENEL KURULU YAPILDI**

<i>MÜLKİYEDEN</i>	4- 32
<i>ÇARŞAMBA SÖYLEŞİLERİ</i>	33 - 37
<i>EDEBİYAT BULUŞMALARI</i>	38 - 48
<i>ETKİNLİKLER</i>	49 - 54
<i>ANIYORUZ</i>	55 - 68
<i>BASIN AÇIKLAMALARI</i>	69 - 78
<i>BASINDA MÜLKİYE</i>	79 - 81
<i>KİTAP TANITIMI</i>	82

Değerli Mülkiyeliler,

Ece Ayhan 1970’te yazdığı bir yazısında “ ırmaklar tersine akıtıldığı sabah, ayaklar baş olacak, başlar ayak..” der ve ardından ekler “hangi kaynaklara gidileceğini biliyor halk”. Nice çığlığın atıldığı, nice annenin, babanın, eşin, kardeşin, çocuğun ağladığı günler, saatler, dakikalar geçiriyoruz. Biter mi? Bilir miyiz nereye gideceğimizi...

Her nefes alışta acının, hüznün yanında umudu korumak gerekli midir? Başımızı kaldırmak, omuz omuza vermek, birbirimizin yüreğini ısıtmak hele? Gerekli mi ileriye bakmak? Yeniden sulamak menekşeleri, yeniden soluk almak taa derinlere, yeniden uyanmak her sabah?

Bilir miyiz, bilecek miyiz nereye gideceğimizi?

**Yeni bir sayımızda buluşmak dileğiyle.
Sevgi ve saygılarımla;**

**Başak YILANKIRKAN
Genel Sayman**

MÜLKİYEDEN...

A.Ü.SBF ÖĞRETİM ÜYELERİNDEN YRD. DOÇ. DR. BARIŞ ÜNLÜ YARGILANDI

A.Ü. SBF Yrd. Doç. Dr. Barış Ünlü Sınavda sorduğu soru nedeniyle hakkında Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 7 yıla kadar hapis istendi Birlik yöneticilerimiz de katıldığı 3 Şubat 2016 tarihindeki duruşmada beraat etti.

Yrd. Doç. Dr. Barış Ünlü'nün mahkemede yaptığı savunmayı yayımlıyoruz.

“Sayın Heyet,

Burada bulunma sebebimin üniversite özerkliği ve akademik özgürlük meseleleriyle ilgili olduğunu düşünüyorum. Dolayısıyla savunmamı bilimsel ve akademik özgürlük kavramları etrafında yapacağım. Bunu genelden özele giderek yapmayı amaçlıyorum. Bilimin ve bilimsel özgürlüğün ne olduğuyula ve bunların devlet ve toplum tarafından zaman zaman neden tehlikeli görüldüğüyle başlamak, sonra davaya konu olan dersimin bu bağlamda ne anlama geldiğiyle devam etmek ve dersimle ilgili açılan davanın bir bilim insanı olarak beni nasıl etkilediğiyle bitirmek istiyorum.

Bilim insanlarıyla devlet ve toplum arasında dünyanın her yerinde bir gerilim mevcut, çünkü bilimin değerleri ve idealleri ile devlet ve toplumun değerleri ve idealleri arasında uyumsuzluk ortaya çıkabiliyor. Bir ideal olarak bilimin ulusal, etnik ve dini sınırları yok. Bilimin evrenselliği derken kastedilen de bu. Bir meseleyi anlamasını zorlaştıran veya bir şeyi görmesini engelleyen

her sınırı aşmak istiyor. Ayrıca örneğin astronomi, biyoloji, tarih ve sosyoloji bilgisi bu sınırların geçiciliğini ve göreliliğini de göstermektedir. Örneğin bir doğa bilimcisi zannedildiği gibi dünyanın evrenin merkezinde olmadığını ve evrenin 5-6 bin yıllık değil, milyarlarca yıllık bir tarihi olduğunu ya da insan vücudunun bu haline evrim sürecinde geldiğini iddia edebilir. Bu sınır tanımayan fikirler doğal olarak devlet ve toplumun tepkisini çekti çünkü bu fikirler dünyanın ve insanın evrendeki biricikliği gibi alışıldık ve konforlu düşünceleri sarstı. Bu nedenle bu fikirleri ortaya atanlar cezalandırıldı ya da cezalandırılmak istendi. Fakat bu fikirler nihai olarak bilimsel doğrular haline gelmiş ve kabul görmüşlerdir.

Sosyal bilimler, doğa bilimlerine kıyasla, devlet ve toplum nazarında daha da tehlikeli olabiliyorlar çünkü temel analiz nesnelere devlet, toplum ve bireydir. Sosyal bilimlerin en önemli uğraşlarından birisi iktidar ilişkileri ve güç eşitsizlikleridir, çünkü güç eşitsizliği bir meseleyi görmeyi ve anlamayı zorlaştıran belki de en temel faktör. Bu anlamda sosyal bilimler, örneğin, devlet, din, ulus, aile gibi çıkarılsızlık atfedilen, yani çıkarların değil fedakârlığın ve diğerkâmlığın hüküm sürdüğü düşünülen kurumların ne gibi çıkarlara dayandığını; bir devletle o devletin sınırları içinde yaşayan halklar arasındaki iktidar ve baskı ilişkilerini ve o sınırlar içinde yaşayan halklar arasındaki ekonomik, politik ve psikolojik eşitsizlikleri; farklı toplumsal sınıflar arasındaki baskı ve sömürü ilişkilerini; farklı cinsiyetler arasındaki baskı ve sömürü ilişkilerini; kişinin kabahati gibi görünen “başarısızlıkların ve sorunların” toplumsal ve tarihsel nedenlerini incelerler. Bütün bunları yaparken, bu eşitsizlikleri normal ve doğal gösteren ya da görünmez kılan söylemleri, ideolojileri, inançları da deşifre ederler. Özetle siyasal, askeri, ekonomik, sembolik ve kültürel iktidarlara ve bu iktidarların uygulanma biçimlerini analiz ederler.

Güçlülerin sosyal bilimleri potansiyel olarak tehlikeli bulmasının başlıca sebebi işte bu. Tabii bilimden sadece güçlüler rahatsız olmuyor; düşünsel ve duygusal konforunu bozmak istemeyen güçsüzler de rahatsız olabiliyor. Ayrıca bir alanda güçsüz olan ve sömürülen kişi, diğer bir alanda güçlü ve sömürücü olabilir. Örneğin fabrikada patronuna karşı güçsüz olan erkek işçi eve geldiğinde eşine ve çocuğuna karşı güçlü olabilir. Dolayısıyla aynı kişi güçsüz olduğu alandaki iktidar ilişkilerinin analizinden memnun olabilirken, güçlü olduğu alandaki ilişkilerin analizinden rahatsız olabilir.

Bilim insanıyla devlet ve toplum arasındaki bu gerilimler nedeniyle, bilim insanları son birkaç yüzyıldır devletten ve toplumdan çeşitli şekillerde baskı gördüler ve bu baskıyı aşmak için de dünyanın her yerinde mücadele verdiler ve hala veriyorlar. Bu mücadelede onlara, çıkarı bilimlerin gelişmesinden yana olan toplumsal gruplar da destek verdi. Sonuçta, belli bedeller de ödenerek, bilim insanları kendi mesleklerine dair belli bir özerklik kazanabildiler. Üniversite özerkliğini, hem devletten hem de toplumdan özerk olma ve kendi çalışma kurallarını ve yöntemlerini kendisinin belirleme gücü olarak tanımlayabiliriz. Özellikle Batı ülkelerindeki bilim dünyası bu özerkliğini büyük ölçüde kurumsallaştırmış durumda. Özerkliğin kurumsallaşması, özerkliğe devletin ve toplumun saygı göstermesi anlamına geliyor. Bu saygı sayesinde bilim kurumları özerk kalabiliyor. Demek istediğim Batı dünyasında da bilim insanlarıyla devlet ve toplum arasında gerilim olabilir, fakat bu gerilimi, üniversitelerin özerkliğine müdahale etmenin bir bahanesi olarak kullanmıyorlar. Tam tersine, üniversite özerkliği fikrinin arkasında bu gerilimin var olduğu tespiti var. Gerilim olmasaydı özerkliğe de gerek olmayabilirdi. İşte bu nedenlerle, bilimsel başarıların büyük çoğunluğu, hem doğa bilimlerinde hem de sosyal bilimlerde, bu özerkliği sağlamış ve kurumsallaştırmış ülkelere çıkıyor. Çünkü bu ülkelerde, sadece birkaç bilim kahramanı değil, sayısız bilim insanı kendi kural ve yöntemlerine göre çalışabiliyor.

Türkiye gibi akademik özgürlük ve üniversite özerkliğinin kurumsallaşmadığı, yani bu ideallerin devletten ve toplumun büyük kısmından yeterince saygı görmediği ülkelere ise, gerçek anlamda bilimle uğraşmak ancak belli bir özerkliği sağlayabilmiş sınırlı sayıda akademik kurumda mümkün olabiliyor. Türkiye’de bilimsel başarının büyük bir bölümü de doğal olarak bu az sayıdaki üniversiteden çıkıyor. Özerkliği olmayan üniversitelerde çalışan bilim insanları, ne kadar yetenekli

ve bilgili olurlarsa olsunlar, istedikleri ve gerektiği gibi çalışmıyorlar çünkü baskı altındalar. Hem devletten hem de toplumdan baskı görebiliyorlar. Bu baskılara direnmek için bilim insanlarının birer kahraman olması gerekmektedir, ki kahramanlar baskıcı her yerde olduğu gibi Türkiye’de de çıkıyor. Fakat birkaç kahraman insanla bilim yeterince gelişmiyor.

Benim çalıştığım AÜ Cebeci Kampüsü ve özel olarak Siyasal Bilgiler Fakültesi, şimdi ayrıntısına giremeyeceğim tarihsel süreçler sonunda, devletten ve toplumdan belli bir özerklik sağlamış yerler. Bu nedenle bu kampüste bilimle başarılı bir şekilde, yani evrensel standartlarda uğraşmak için kahraman olmaya gerek yok. Özgür bir şekilde kendi alanlarında çalışabildikleri için çok sayıda başarılı bilim insanı ortaya çıkabiliyor. Demek istediğim, bu kampüste iyi çalışmalar yapabilmek için cesur olmaya ve hatta çok yetenekli olmaya gerek olmadığıdır. Kurumsal güvencenin ve özerkliğin sağlandığı yerde, “korkak” bir insan da başarılı olabilir, yani görünmeyenleri ve görünmesi istenmeyenleri başarıyla bulup görünür ve anlaşılır kılabilir. Cebeci Kampüsü’nde ve Türkiye’deki benzeri diğer kampüslerde böyle çok sayıda insan var, ama bunlara benzemeyen üniversitelerde çok yok, çünkü oralarda kahraman olmak gerekiyor.

Şimdi davanın konusu olan dersime ve sınav sorusuna gelmek istiyorum. “Türkiye’de Siyasal Hayat ve Kurumlar I” adlı seçmeli dersi AÜ SBF’de Uluslararası İlişkiler Bölümü’ne 5 yıldır ben veriyorum. İkinci dönem ise “Türkiye’de Siyasal Hayat ve Kurumlar II” adıyla başka bir öğretim üyesi veriyor. Bu ders yine iki dönemlik olmak üzere Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü’ne de farklı öğretim üyeleri tarafından veriliyor. Ders genel olarak, adının ima ettiği üzere, Osmanlı ve Türkiye tarihiyle ilgilidir, fakat dersin spesifik içeriği ilgili öğretim üyesinin önemli gördüğü veya vurgulamak istediği temalar, konular ve sorunlar etrafında belirlenmektedir.

Ben kendi dersimde, son iki yüz yıllık Osmanlı-Türkiye tarihini Ermeni ve Kürt Meseleleri üzerinden işliyorum. Dersi bu şekilde işlememin nedeni, bu iki meselenin modern Osmanlı-Türkiye tarihini derinden etkilemiş ve şekillendirmiş meseleler olduğuna dair sahip olduğum bilgi ve düşüncedir. Ermeni ve Kürt meseleleri yüzbınlerce insanın ölümüne ve yerinden edilmesine neden olmakla sınırlı kalmadı. Aynı zamanda Türkiye’de sınıfsal yapıyı ve mülkiyet ilişkilerini; toplumsal sınıflar arası ittifakları; milliyetçilik, İslamcılık ve Marksizm gibi modern ideolojileri; devletin resmi ideolojisini; kamu kurumları ve sivil toplum örgütlerinin kuruluşunu ve işleyişini ve bu oluşumların birbirlerine eklemlenme biçimlerini; entelektüel hayatı; bireylerin duygu ve düşünce dünyalarını; bireylerin toplumsal ve kurumsal rollerini ve bireylerin belli konulara ilişkin inkâr, ilgisizlik ve bilgisizlik stratejilerini; Anadolu’da yaşayan farklı halkların kolektif psikolojilerini ve bu halklar arasındaki duygusal ve düşünsel uçurumları şekillendirmiştir ve halen de şekillendirmektedir. Dolayısıyla bu iki meselenin farklı boyutları ve sonuçları anlaşılmasından modern Osmanlı-Türkiye tarihini analiz etmek mümkün olmadığı gibi, toplumu karşıt kamplara ayıran ve sayısız insanın hayatına mal olan çatışmalarının çözümünü bulmak da mümkün değildir. İşte verdiğim dersin amacı, öğrencilere bu görüş ve analiz yeteneğini kazandırmaktır. (Bahsedilen iki meselenin Türkiye tarihinin büyük bölümünde birer tabu olması, başka bir deyişle üzerlerine özgür, eleştirel ve yaratıcı bir şekilde düşünülmesinin ve araştırma yapılmasının devlet ve çoğunluk tarafından hoş karşılanmaması, bu konuların öğrenilmesini ve tartışılmasını özerk üniversiteler için bir bilimsel sorumluluk haline de getirmektedir.)

Özetlediğim şekilde formüle edilen ve işlenen bu derste dönemselsel olarak 1980’lere geldiğimizde ise, ki bu genelde vize sınavı sonrasında tekabül ediyor, dersin odağı doğal olarak Kürt meselesinin kazandığı silahlı boyuta ve savaşın siyasal, toplumsal ve psikolojik sonuçlarına kayıyor. Sadece Kürtlerin yoğunluklu olarak yaşadığı yerleri değil, bütün Türkiye’yi çeşitli biçimlerde derinden etkileyen bu süreci analiz edebilmek için bazı temel metinleri bilmek şarttır. Bu metinler arasında Abdullah Öcalan’ın yazdığı metinler belki en önemlileridir. Bunlar okunmadan ve bilinmeden, örgütün nasıl ortaya çıktığı, başlangıçta neden silahlı bir yöntemi seçtiği, zaman içinde nasıl evrildiği ve bir yöntem olarak şiddeti gündeminden çıkartmayı neden tartışmaya başladığını anlamak mümkün değil. Dolayısıyla, Kürt Meselesi’nin son kırk yıldır Türkiye tarihini ve toplumunu

nasıl etkilediğine dair sürdürülen her bilimsel ve akademik faaliyet (tez, makale, kitap, konferans, ders vb.) için, Abdullah Öcalan'ın yazdığı metinler çok önemli kaynaklardır. Bu önem, o metinlerin değerli olup olmamasından bağımsızdır. Başka bir deyişle, o metinleri değersiz bulan bilim insanı da değerli bulan bilim insanı da, eğer o metinler önemliyse, o metinlerden yararlanmak durumundadır. Bu kaynaklardan toplumu ve bireyleri rahatsız edebilir diye yararlanmamak ya da devlet bu kaynakları "sakıncalı" buluyor diye bunlar hakkında tartışmamak bilimsel bir tutum olamaz, çünkü genel olarak bilim etiğinin en önemli ilkelerinden biri ele alınan bir meseleyi anlamak açısından önemli olan her bilgiyi kullanmak ve paylaşmaktır, yani o bilgiler yokmuş gibi davranmamaktır. Dolayısıyla ben o metinleri öğrencilere okutmasaydım, bu akademik etikten büyük bir ödün vermek demek olacaktı. Bir anlamda mesleğime ve öğrencilerime sadakatsizlik göstermiş olacaktım.

Benimle ilgili iddianamenin hukuki ayrıntılarına girmek istemiyorum, bunu avukatım yapacak. Fakat bir noktaya değinmeden edemeyeceğim. İddianame benim okuttuğum metinler ve sorduğum sınav sorusuyla kampüste olduğu iddia edilen şiddet ortamı arasında bir bağlantı kuruyor. Bu iddia olgusal olarak geçersizdir. Fakat bundan önemlisi, iddianame şunu gözden kaçırmakta veya görmezden gelmektedir: Şiddetin nedenini öğrenmek kişiyi şiddet yanlısı yapmaz. Şiddeti ortaya çıkaran nedenleri anlamak, tam tersine, kişiyi o nedenleri ortadan kaldırmaya yönelik bir arayışa itmektedir. Şiddetin nedeni anlaşılmadan sadece şiddetin kendisine odaklanılırsa, o zaman karşınızda sadece imha edilmesi gereken bir düşman, bir şeytani insan görürsünüz. Bu anlamda, bilim insanlarının, özellikle mesleğinde evrensel standartlara uyan bilim insanlarının dünyanın her yerinde barış yanlısı insanlar olmaları tesadüf değil. Çünkü onlar damgalamaktan ve yargılamaktan ziyade anlamaya çalışıyorlar.

Bugün yargılanıyor olmamı işte burada anlatmaya çalıştığım akademik özgürlük ve üniversite özerkliği fikirlerine, yani akademinin kendi evrensel kurallarına göre çalışması fikrine, saygı duyulmamasıyla ilgili olduğunu düşünüyorum. Dersim ve sınavda sorduğum soru ilk önce, çok satmayan ama toplumun çoğunluğunun dini ve milli hassasiyetlerini temsil ettiğini iddia eden Vahdet Gazetesi tarafından manşete taşındı. Bu gazetede yayımlanan yalan ve iftira dolu yorum-haber, dersimi üniversitenin özerk ve güvenli alanından alıp çoğunluğun önüne taşıdı, beni hedef gösterdi. Sonra devleti ve kamuyu temsil eden savcılık, hakkımda ilk önce soruşturma sonra da dava açtı. Bir başka deyişle, savcılık basın etiğine uygun olmayan bir haberi önemseyerek ve ciddiye alarak karşınıza beni şüpheli sıfatıyla getirdi. Böylece, şahsımın akademik özgürlüğüne, ama tabii daha genel olarak bütün sosyal bilimcilerin akademik özgürlüğüne müdahale etti. Bunun, böyle bir dersin verilebildiği, hem de özerklik olduğu için korkmadan verilebildiği AÜ Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne ve benzeri özerk kurumlara yönelik bir saldırı olduğunu düşünüyorum.

Son olarak, bu saldırının kişi olarak beni nasıl etkilediğine değinmek istiyorum. Daha önce de ima ettiğim gibi, ben korkusuz bir insan değilim. Bilimsel faaliyette bulunmak için cesaretin gerekmediği bir kurumda çalışıyorum. Fakat hakkımdaki bu iddianame düzenlenerek, Vahdet Gazetesi'nden gelen saldırıya karşı beni korumayıp tam tersine medya organının haber içeriği bir anlamda onaylanarak, belli bir doğallık ve kendiliğindenlik içinde sürdürdüğüm bilimsel faaliyetlerime darbe vuruldu. Artık kendimi yeterince güvende hissetmiyorum, hatta dersimi alan öğrencilerin güvenliği için bile endişelendiğim zamanlar oluyor. Yakınlarım başta olmak üzere, çevremden sürekli uyarı alıyorum, bu işleri bırakmam isteniyor. Şimdilik bırakırsam sonra devam edebileceğim söyleniyor. Bütün bunlar, yani devletten, medyadan ve yakın çevremden gelen farklı türden baskılar, üzerimde ciddi bir tazyik yaratıyor. Bu basınç da oto-sansür yapmayı düşünmeme yol açıyor. Bana yapılanları gören çok sayıda genç araştırmacının da bilimsel faaliyetlerinden belki daha başlamadan ödün verdiklerini tahmin edebiliriz.

Bu tarz baskıların bilim açısından en olumsuz sonucu bir düşüncenin açıklanmasını engellemesi değil, o düşüncenin oluşmasını engellemesidir. Yani bilim insanı belli konulara hiç girilmemesi gerektiğini görerek ve sezerek, kendi zihninde o konulara dair belli düşüncelerin oluşmasına da

engel olur. Aksi halde, varolan bir düşüncesini açıklamamak kişinin kendisine dair öz saygısını yitirmesine sebep olurdu. Öz saygıyı korumak adına, belli konularla hiç ilgilenmemek, belli konularda hiç düşünmemek en iyisidir. Türkiye’de örneğin Ermeni ve Kürt meselelerine ilişkin üniversitelerde dahi bu kadar az düşünülmesinin temel nedeni kanımca budur.

Bu hedef gösterme ve yargılama sürecinin beni kişisel olarak etkilediği ikinci bir boyut var: Yaklaşık bir yıldır gazete manşetleriyle, soruşturmayla, davayla, siyasetçilerin medya üzerinden akademisyenlere yönelttikleri tehditlerle uğraşıyorum/uğraşıyoruz, bunlar bazı günler tüm mesaimi alıyor. Bilimsel faaliyetlerin konsantrasyonla ve dış etmenler tarafından rahatsız edilmeden yalnız ve sakin vakit geçirebilmekle ne kadar ilgili olduğu düşünülürse, bütün bu sürecin akademik özgürlüğe bu anlamda da darbe vurduğu görülecektir. Yani benim sakin bir kafayla çalışabilme özgürlüğüme de müdahale edildi. Zihnim uzun zamandır tam bir kaos halinde. Sakinliğini bütünüyle yitirdi. Artık doğru dürüst düşünemiyor, odaklanamıyor, okuyamıyor, yazamıyorum.

Elbette bu bahsettiklerim sadece benim sorunlarım değil. Bugün Türkiye’de binlerce akademisyen benzer sorunlarla boğuşuyor çünkü Türkiye’de akademi çok yönlü ve çok boyutlu bir saldırı altında. Bazı kampüslerin ahlaksızlık veya terör yuvası olduğu söyleniyor ve bu üniversitelere orduyla bile girilebileceğinden bahsedilebiliyor. Evrensel olmaya çalışanın, yerli ve milli hassasiyetlere uymadığı, imha edilmesi gerektiği söyleniyor. Düşünce insanları toplumuna yabancı olmakla eleştiriliyor. Dolayısıyla bilim insanıyla toplum arasında her zaman var olan gerilim, devlet ve medya aracılığıyla iyice kaşınıyor, böylece de toplumun üniversiteye duyduğu sınırlı saygı iyice azaltılıyor. Üniversite ve bilim insanları suçluymuş gibi, ahlaksızmış gibi, hainmiş gibi, teröristmiş gibi gösteriliyor ve böylece saldırıyı hak eden insanlar olarak saldırıya açık hale getiriliyorlar. Hakkımdaki iddianameyi de bu çerçevede değerlendiriyorum.

Savunmamı burada noktalıyorum.

Yard. Doç Dr. R. Barış Ünlü

A.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi”

(Nurettin Öztatar/mulkiyehaber.net’ten alınmıştır)

MEM GENEL DEĞERLENDİRME..

12 Şubat 2016 tarihinde toplanan MEM genel değerlendirme ve planlama toplantısını yaptı

DANIŞMA KURULU TOPLANDI

Tüm kurullarımızın katıldığı Yüksek Danışma Kurulu toplantımız 13 Şubat 2016 Cumartesi günü saat 13.00'da, "Mülkiyeliler Birliği Çalışmalarının Değerlendirilmesi" gündemiyle Mülkiyeliler Birliği teraslı salonda yapıldı.

DANIŞMA KURULU TOPLANDI

HALKEVLERİ ÖDÜL TÖRENİ

Halkevleri'nin 84. Kuruluş Yıldönümü Etkinlikleri kapsamında 26 Şubat 2016 Cuma günü düzenlenen "VI. Halkın Hakları Basın, Sanat ve Dayanışma Ödülleri" töreninde Genel Başkanımız Sayın Erdal Eren, Sayın Şükrü Erbaş'a ödülünü takdim etti.

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

Dünya Emekçi Kadınlar Günü anısına 8 Mart 2016 Salı günü saat 19.00'da Mülkiyeliler Birliği'nin önünde Mülkiyeli kadınlarımızla buluşup Konur Sokak'taki Demokrasi ve İnsan Hakları Anıtı'nın önüne çiçeklerimizi bıraktık. Ardından 1859 Kitap Kafemiz'in önünde Soma'da yaşamını yitiren emekçilerin eşlerinin kurduğu Somalı Emekçi Kadınlar İktisadi İşletmesi'nin ürünlerinin Somalı kadınlara destek olmak için satıldığı standı ziyaret ettik.

Mülkiyeliler Birliği 45. Genel Kurulu

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ GENEL BAŞKAN ADAYI SAYIN ERDAL EREN'İN SEÇİM DEKLARASYONU-

Türkiye, tarihinin en kritik dönemlerinden birini yaşamaktadır. Modernleşme ve batılı anlamda bir demokrasinin yerleşmesi çabaları, 12 Eylül darbesiyle başlayan karşı devrimci süreçle kesintiye uğramış ve ülkemiz bir yol ayrımıyla karşı karşıya bırakılmıştır. Gerek siyasette gerekse toplumsal yapıda bilimin yol göstericiliğinden uzaklaşmıştır. Ortaçağ anlayışlarını yansıtacak şekilde, toplumsal yaşamın din kurallarına göre yeniden düzenlenmek istendiği ve bu yolda önemli adımların atıldığı bir süreci hep birlikte yaşıyoruz.

Diğer taraftan, "Yurtta sulh cihanda sulh" anlayışı, yerini hem içte hem dışta kutuplaştırıcı, düşmanlaştırıcı anlayışa terk etmiş durumda. Türkiye'nin ve bütün halkımızın, özellikle çocuklarımızın geleceğini karartacak politikalar adım adım yaşama geçirilmekte ve bu durum ülkemizi yangın yerine çevirmektedir. Tek başına barış demenin bile suç sayılabildiği günlerden geçiyoruz.

Parlamentar sistemin tartışma konusu edilmesi, sınıflar, cinsiyetler, etnik kökenler, mezhepler arasındaki mesafenin giderek açılması, bir arada yaşama kültürünün zayıflatılması karşı karşıya olduğumuz tehlikenin boyutlarını göstermektedir.

Ekonomi neredeyse otuz yıldır küresel sermayenin ihtiyaçlarına göre yönlendiriliyor. Kamu kaynaklarıyla kurulan, emekçilerin alın teri ve mücadelesiyle yaşatılmaya çalışılan kurumlar birer birer tasfiye ediliyor. Kamuya ait iktisadi işletmelerin tamamen özelleştirilmesinin ardından şimdi de vatan toprakları kapitalist şirketlerin hizmetine sunuluyor. Cumhuriyet dönemi boyunca kullanılan dış borçlardan daha fazlasının son onbeş yılda alındığı gerçeği, ekonomide dışa bağımlılığın boyutunu da gözler önüne seriyor. Yolsuzluklar ve gelir dağılımının her geçen yıl biraz daha bozulması ile istihdam yaratmayan büyüme sonucunda işsizliğin geldiği boyut gençliğin umutlarının kararmasına yol açmaktadır.

Cinsiyetler arasındaki farklılıkların erkekler lehine kullanılması ve sınıf egemenliğinin yanında bir de cinsiyet egemenliğinin toplumda etkili hale gelmesi ve bunun dini kurallar kullanılarak meşrulaştırılması, karşı karşıya bulunduğumuz eşitsizlikleri de çeşitlendirip boyutlandırıyor. Kadınlar ve LGBTİ bireyler hiçbir konuda söz hakkı olmayan insanlar olarak

görülüyor.

Son on yılda, ekonomik faaliyetler gerekçe gösterilerek doğa geri döndürülemez biçimde tahrip edildi. Tarımsal faaliyetler sınırlandırıldı. Temiz ve yaşanabilir bir çevre, gelecek kuşaklara aktarmamız gereken bir emanet olarak görülmemekte; bugünün açgözlü sermayedarlarının daha fazla kar elde etmesi uğruna heba edilmektedir. Başta enerji politikaları olmak üzere, yeni emperyalist işbölümünün dayattığı politikalar yüzünden ülkemiz, fosil yakıtlara mahkum edilmiştir. Madencilik faaliyetleri, her akarsuyun üzerine inşa edilen hidroelektrik santraller ile özellikle ülkemizin akciğerleri olan ormanlık alanlarda yapılan termik santraller ve nihayet nükleer santraller, bütün ülkenin bir enerji çöplüğüne dönüşeceği anlamına geliyor.

Ekonomide bu gelişmeler yaşanırken siyasi sistem yeniden ve gerici bir temelde kurulmak isteniyor. İfade özgürlüğü konusunda Türkiye dünyanın parmakla sayılacak geri ülkelerinden biri haline geldi. Söz söylemek başlı başına bir suç işlemek anlamına gelmeye başladı. Türkiye, uluslararası mahkemelerde en fazla ceza alan ülke oldu. Aralarında Mülkiyeli Can Dündar'ın da olduğu otuzun üzerinde gazeteci tutuklandı.

Yasama, yürütme ve yargı erkleri arasındaki sınırlar belirsizleşti. Demokrasinin yerleşmesinin vazgeçilmez koşulu olan güçler ayrılığı yerine, bütün güçlerin tek merkezde toplandığı, yürütmenin hem yargı ve yasama organları hem de basın ve üniversiteler üzerinde baskı kurduğu bir vesayet sistemi egemen hale geldi.

YÖK'ün kurulmasıyla birlikte başlayan akademik özgürlüklere ve üniversitelerin özerkliğine karşı politikalar yüzünden, Türkiye bilim alanında hiçbir ilerleme kat edemeyen bir ülke haline geldi. Akademisyenlerin bilimsel çalışmalar yapması çeşitli yöntemlerle engellenmeye devam ediliyor. Aydınlar Dilekçesine benzer şekilde, "Barış İçin Akademisyenler"e karşı girişilen cadı avı, akademik dünyaya ve ifade özgürlüğüne yönelen bir savaşa dönüşmüş durumdadır. Özellikle Fakültemize yönelik baskı ve saldırılar yoğunlaştı. Son olarak, geçmişte hiç ihtiyaç duyulmayan güvenlik önlemleri alınarak öğrencilerimiz ve öğretim elemanlarımıza adeta suçlu muamelesi yapılmaya başlandı.

Bütün bunlar yaşanırken, emek-meslek

örgütlerine, kitle örgütlerine, sendikalara, üniversitelere, siyasi partilere düşen en önemli sorumluluk, Türkiye'nin geleceği için birlikte kafa yorma ve çözüm üretme olmalıdır. Mülkiyeliler Birliği, geçtiğimiz iki yılda bu amacı gerçekleştirme yönünde mümkün olan bütün çalışmaları yapmıştır. Bu çerçevede, sendikalarla, meslek örgütleriyle daha yakın ve sürekli ilişkiler geliştirebilmek için çaba harcanmıştır.

Mülkiyeliler Birliği faaliyetlerinin kurumsallaşması ve sistematik hale gelebilmesi için çeşitli merkezler oluşturuldu. Mülkiye Sanat Merkezi (MSM), Mülkiye Eğitim Merkezi (MEM), Mülkiye İstihdam Merkezi (MİM), Mülkiye İktisadi ve Sosyal Araştırmalar Merkezi (MİSAM) gibi merkezler aracılığıyla faaliyetlerimiz hem daha düzenli hale geldi hem de hedef kitleye ulaşılabilirliği kolaylaştı.

Bugüne kadar yaklaşık yüzseksen saat çekim yapılan "Mülkiye Sözlü Tarih Çalışması", sadece Mülkiye'nin değil Türkiye'nin tarihi için de önemli bir başvuru kaynağı olacaktır.

Her ay Mülkiye Sanat Merkezi (MSM) bünyesinde yapılan "Edebiyat Buluşmaları", birbirinden değerli edebiyatçıları anlayabilmemize önemli katkılar sundu. Yeni hizmete sunulan "1859 Kitap Kafe" mizde, Sanat Merkezimiz tarafından organize edilen "İmza Günleri", Mülkiye'nin birikimini göstermesi açısından son derece önemli etkinlikler arasında yer aldı.

Üyelerimizin beklenti ve istekleri doğrultusunda süreklilik kazandırılan geleneksel "Çarşamba Söyleşileri", Ankara'nın kültür, sanat ve siyaset hayatının geliştirilmesinde özgün bir yer edindi.

Türkiye'nin sorunlarına çözümler öneren, sorunların kaynağını ortaya çıkarmaya çalışan bütün Mülkiyelilerin, seslerini çeşitli platformlarda halka duyurmalarına özel bir önem verildi. Gerek birbuçuk yılda seksen civarında Mülkiyeli akademisyen, aydın, gazeteci ve siyasetçinin görüşlerini dile getirdiği "Siyasal Bakış" TV Programları gerekse çoğunluğu akademisyen olan kırkın üzerinde Mülkiyelinin "Mülkiye Haber" Portalındaki yazıları bu amacı gerçekleştirmeye dönük adımlardı.

İki yıl boyunca, Soma maden faciası, Özgecan Aslan cinayeti, bombalı katliamlar ve fakültemize yönelik saldırılar gibi önemli konularda Birliğimizin görüşü; basın açıklamaları, paneller, söyleşiler, kurultaylar ve raporlar yoluyla kamuoyuna açıklandı. Bu etkinliklerle ülke gündemine ilişkin tespit, uyarı ve önerilerimiz ortaya konuldu.

Fakülteyle ilişkilere büyük önem verildi.

Başta Fakülte yönetimimiz olmak üzere bütün akademisyenlerimizin Mülkiyeliler Birliği'nden talepleri büyük ölçüde yerine getirildi.

Öğrencilerimize çeşitli biçimlerde destek verildi; topluluklarla ilişkilerimize süreklilik kazandırılmaya çalışıldı.

Türkiye çok kritik bir süreçten geçiyor. Türkiye için çalışan, Türkiye'nin çağdaş toplumlar arasındaki yerini alması için eğitimlerinin gereklerini yerine getiren ve bu konuda başarılı çalışmalar yapan Mülkiyelilerin, 80'li yıllarla birlikte etkisizleştirilmek istenmesi, sorunların bu boyuta gelmesinin nedenlerinden biridir.

Bu bilinçle bütün Mülkiyelilere düşen en önemli sorumluluk, Mülkiye'nin yeniden etkili bir pozisyona gelmesi için birliğini sağlamlaştırmasıdır. Sen-ben kavgasını bir tarafa bırakıp geleceğimizin aydınlık olmasını sağlamaya dönük çalışmaları el birliğiyle yapmak hepimizin en önemli sorumluluğu haline gelmiştir. Bu çerçevede, Birliği tahrip eden grupçuluk anlayışlarına karşı, yapılan her çalışmada birliği esas alan bir çizgi yaşama geçirilmeye çalışılmıştır.

Bugün Türkiye'de, Mülkiye'nin birikimine, ortak aklına ihtiyaç duyulmaktadır.

Bundan iki yıl önce Mülkiye'de, Türkiye'de, bölgemizde ve dünyada yaşanan sorunlar karşısında, "Kayıtsız Kalmayız!" diyerek görevi devraldık. Cumhuriyet kazanımları ile Mülkiye duruşu üzerine bina edilen görev ve sorumluluğun devam ettirilmesine yönelik talep, teveccüh ve olumlu tepkiler karşısında Birliğimizin 2016 Mart ayında gerçekleştirilecek 45. Olağan Genel Kurulunda yapılacak seçimlerde yeniden Genel Başkan Adayı olarak huzurlarınızda bulunmaktan kıvanç duyacağım.

Bu çerçevede, geçtiğimiz iki yıllık yönetim sürecimizde, bu sürece katkısı olan başta değerli üyelerimiz olmak üzere, Mülkiyeliler Birliği'nin tüm kurul ve birimlerinde görev alan arkadaşlarıma, Fakültemizin saygın yönetimine, değerli hocalarımıza, sevgili öğrencilerimize, tüm çalışanlarımıza ve Mülkiye dostlarına, kısacası emeği geçen herkese şükranlarımı sunuyorum ve sizlerin birliktelik ve desteğiyle topluluğumuza layık olmak için elimizden geleni yapmaya devam edeceğimizi belirtmek istiyorum.

Saygılarımla.
Erdal Eren

kaybeden yok, kazanan MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ

Mülkiyeliler Birliği Genel Başkanı Erdal Eren, hafta sonu yapılan Mülkiyeliler Birliği Genel Kurulu'na ilişkin bir mesaj yayınladı. Üyelere teşekkür eden Eren, Mülkiye ve Türkiye için birlikte başarma dileğini yineledi. Erdal Eren'in mesajı şöyle:

"Değerli Mülkiyeliler ve Mülkiye dostları,

27 Mart 2016 Pazar günü Siyasal Bilgiler Fakóltesi'nde gerçekleştirilen Mülkiyeliler Birliği'nin 45. Olağan Genel Kurulu'nda; verdiğiniz büyük destek, gösterdiğiniz yüksek duyarlılık ve güven için şahsım ve Mülkiyeliler Birliği Kurullarına seçilen tüm arkadaşlarım adına sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Sorumluluğumuzun bilinci ile bu dönemde de Mülkiyeliliğe yakışan bir yönetim anlayışı sergileyeceğimizin sözünü veriyor; bu doğrultuda, Mülkiye Topluluğu'nun ve dostlarının destek ve katkılarının devam edeceğini biliyorum.

Türkiye ve Mülkiye için "birlikte" başarmak dilek ve kararlılığı ile selam, sevgi ve saygılarımı sunuyorum."

45. OLAĞAN GENEL KURUL SONUÇLARI

45. OLAĞAN GENEL KURUL SONUÇLARI

Değerli Mülkiyeliler,

Mülkiyeliler Birliği 45. Olağan Genel Kurul'u 27 Mart 2016 Pazar günü Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde gerçekleştirilmiştir

Seçim sonuçlarına göre Erdal Eren'in seçim listesi 613, Siyasal Mülkiye Grubu 283 oy almıştır.

Buna göre yeni dönemde kurullarda görev alacak üyelerimizin listesi aşağıdaki gibidir. Önceki dönemde kurullarımızda yer alan değerli üyelerimize emek ve çalışmalarından dolayı teşekkür eder, bu dönemde görev yapacak değerli üyelerimize başarılar dileriz.

Saygılarımızla,

Mülkiyeliler Birliği

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ DERNEĞİ

Yönetim Kurulu:

Erdal EREN

Mehmet DEĞERLİYURT

Gülümhan GÜLTEN PİŞKİN

Başak YILANKIRKAN

Erdal ŞAHİNBAŞ

Kemal SEVLİ

Rıdvan ARAS

Yönetim Kurulu Yedek:

Semra ERBAY

İsmail Atalay YOLCU

İlyas Emre YAYLA

Ozan BARDAKÇI

Özer METİN

Cezmi AKSOY

Gökhan ATEŞ

Denetleme Kurulu:

Arzu GÖK

Can Giray ÖZGÜL

Gencer KARAGENÇ

Denetleme Kurulu Yedek:

Hasan Ali TOPÇU

Yiğit ENGİN

Senem KÜÇÜK

Onur Kurulu:

Prof. Dr. Bilsay KURUÇ

Prof. Dr. Metin KAZANCI

Ayla KUTLU

Prof. Dr. Ahmet MAKAL

Ülkü EKREN

Onur Kurulu Yedek:
Hakan Nuri Veysi KIRKLAR
Haldun YAĞAN
A. Bülent TOPTAŞ
Selin HAKKANI
O. Nejat GÜNERİ
Yüksek Danışma Kurulu:
Ahmet ABAKAY
Güngör AYDIN (Eski Başkan)
Ahmet Bahadır BOSO
Regaip BAYKAL (Adana Şube Başkanı)
Necdet BİLGİN (Eskişehir Şube Başkanı)
Celalettin ÇIPLAK (Mersin Şube Başkanı)
Ali ÇOLAK (Eski Başkan)
Naci DAMAR (Bursa Şube Başkanı)
Ali Asker DEMİRHAN
Mekan DEMİRKAYA
İbrahim DİNÇ
Aydın ERDOĞAN (Datça Şube Başkanı)
A. Müfit ERKARAKAŞ (İstanbul Şube
Başkanı)
Zeynep EROĞLU
İhsan FEYZİBEYOĞLU (Eski Başkan)
Cevat GERAY (Eski Başkan)
Naim KANDEMİR
İsmail Hakkı KARAKELLE
Arslan KAYA (Eski Başkan)
Meltem KAYIRAN (Mülkiye Dergisi Genel
Yayın Yönetmeni)
Mehmet Siyam KESİMOĞLU (Eski Başkan)
Sudi KOCAİMAMOĞLU
Şükrü KUTLUAY
Ali Rıza İNCETAN (Kayseri Şube Başkanı)
Fusun ÇİÇEKOĞLU ORALALP (Eski Başkan)
Nihat ÖZALP (Marmaris Şube Başkanı)

Sevilay ÇELENK ÖZEN (Eski Başkan)
Prof. Dr. Serpil SANCAR (SBF Dekanı)
Fikret SAYGILI
İlknur SEFEROĞLU
Vecdi SEVİĞ
Altan ŞAHİN (Antalya Şube Başkanı)
Gonca ŞAHİN
Serkan ŞAKAR (Mülkiye Spor Başkanı)
Ali TÜRKER (Samsun Şube Başkanı)
Ersen YAVUZ
Tuncay YEŞİLBAŞ (İzmir Şube Başkanı)
Leyla YÜCEL (Bodrum Şube Başkanı)
MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ VAKFI
Yönetim Kurulu:
Erdal EREN
Mehmet Yılmaz TAN
Doç. Dr. Tayfun ÇINAR
Mehmet Ali YILMAZ
İsmail ÖĞÜN
Atilla Kağan DURAKLIOĞLU
Selahattin KESER
Yönetim Kurulu Yedek:
Kazım Kamil COŞGUN
Doç. Dr. İpek ÖZKAL SAYAN
Ahmet TAN
Ali Şahin AKBULUT
Emine AKIN
Denetim Kurulu:
Cahit ATMAN
Baki KERİMOĞLU
Deniz KILINÇ
Denetim Kurulu Yedek:
Ersin TATLI
Salih T. SİĞİRCİKOĞLU

GÖREV ELDEN ELE...

45. Olağan Genel Kurulda görevlerini devreden Betül Yener ve Sabri Ünlü arkadaşlarımız yeni yönetime dayanışma ve başarı dileklerini sundu. Görevlerini devreden arkadaşlarımızı çiçeklerle uğurladık.

ANKARA MİLLETVEKİLİ AYLIN NAZLIKA ZİYARETİ

Ankara Bağımsız Milletvekili Aylin Nazlıka Birliğimizi ziyaret ederek birlik yöneticilerimizle görüştü

31 Mart 2016 tarihinde Cebeci kampüsünde yapılan faşist saldırı ile ilgili olarak SBF Dekan'ının çağrısıdır

“Sayın meslektaşlarım ve sevgili öğrenciler,

Bugün, 31 Mart 2016 Perşembe günü SBF’de vize sınavları devam ederken Hukuk Fakültesinde öğrenciler arasında meydana gelen kavgayı önlemek amacıyla Kampüse giren Çevik Kuvvet, hiç bir sorun ve neden yokken, bir kaç kez SBF’nin de içine girerek öğrencilere yönelik tahrik edici ifade ve davranışlarda bulunmuştur. Daha sonra Fakülte bahçesindeki öğrencileri de binanın içine girmeye zorlamış ve araya giren öğretim üyelerini tartaklamış ve ben de orada durumu anlamaya çalışırken, Dekan olduğumu belirttiğim halde, benim hedefte olup olmadığıma bakılmaksızın bulunduğu yere gaz fişegi atılmıştır. Atılan gazlar binanın içine ve özellikle Dekanlık katına dolmuştur. Bu nedenle çok sayıda personel, öğrenci ve hoca (ben dahil) rahatsız olduk.

Bu olaylar sırasında öğrenciler basiretli davranarak tepki göstermemiş ve polis ile bir gerilime ortam hazırlamamak konusunda sorumlu davranmışlardır. Fakülte arka bahçesinde öğrencileri içeri sokmak amacıyla Çevik Kuvvetin attığı gaz fişeklerinden biri habersiz biçimde bir hocamızın cebine girmiş ve hocamız bunu fark etmeden Akademik Toplantı salonundaki konferansı izlemeye gitmiştir. Bir süre sonra hocamızın cebindeki gaz fişegi Mülkiye Şeref Salonundaki konferans sırasında patlayarak büyük bir paniğe sebep olmuştur.

Söz konusu olaylar nedeniyle SBF’deki vize sınavlarını yapmak olanaksız hale geldiği görüldüğünden eğitime bir gün ara verilmiştir. Son birkaç hafta içinde asılan afişlere müdahale etmek amacıyla Kampüse giren Çevik Kuvvet, bu nedenden bağımsız olarak, Fakülte binası içinde durumdan habersiz öğrenci ve hocalara kötü davranmakta ve eğitimin sürdürülmesini engelleyecek düzeyde kaosa neden olmaktadır. Bu durum karşısında, Fakültede eğitimin nasıl sürdürebileceğini görüşmek üzere SBF Akademik Kurulunu 1 Nisan 2016 Cuma günü saat 15.00 de toplantıya çağırıyorum.

Durumu bilgilerinize sunarken Cebeci Kampüsünde eğitimin barış içinde sürdürülebilmesi için hocaların ve öğrencilerin elinden gelen çabayı göstererek dayanışma ve işbirliği içinde hareket etmeleri dileğimi dile getirmek isterim.

Saygılarımla.

Prof. Dr. Serpil Sancar SBF Dekanı”

“Akademisyenler susturulamaz” başlıklı kampanyanın çağrıcıları tarafından yayınlanan imza metni şöyle:

“AKADEMİSYENLER SUSTURULAMAZ!

2000’den fazla akademisyenin imzasıyla destek olduğu “Bu Suça Ortak Olmuyoruz” başlığı ile yayınlanan bildiri önce siyasi iktidar ve cumhurbaşkanı tarafından hedef gösterilerek suçlaştırılmış, daha sonra da YÖK talimatıyla imzacılara yönelik soruşturmalar ve savcılıkça gözaltılar başlatılmıştır. Hemen ardından, geçtiğimiz seçim döneminde AKP’yi destekleme amaçlı mitinglerde boy gösteren bir mafya lideri, imzacı arkadaşlarımızı alenen ölümle tehdit etmiş, bu durum siyasi iktidar tarafından onaylayıcı bir sessizlikle karşılanmıştır. AKP’nin öve öve bitiremediği “Yeni Türkiye”de siyasal iktidar; özgürlük, eşitlik ve barış talebini dillendiren herhangi bir direnç odağı karşısında kendisini ancak böyle bir sindirme mekanizmasıyla devam ettirebilmektedir.

Bir bildiri hazırlayıp kendi görüşlerini ifade eden akademisyenler karşısında bu tür yöntemlere başvuran bir siyasi iktidarın terörle mücadele adı altında sürdürülen çatışma ortamı hakkında sunduğu bilgileri ve benimsediği söylemi inandırıcı bulmak imkansızdır. AKP iktidarı altında Türkiye, bilim insanlarının açıkça tehdit edildiği, kadınlarının bizzat devlet kurumlarınca aşağılandığı, şehirlerinin aylarca abluka altında tutulduğu, meydanlarında bombaların patladığı

bir ülke konumuna gelmiştir.

Bu gittikçe ağırlaşan tablo karşısında eşit ve özgür bir ülke özlemi duyan bütün kesimlerin birlikte mücadele etmesi gerektiğinin inancıyla baskı ve soruşturmalara maruz kalan akademisyen arkadaşlarımızın yanında olduğumuzu ilan ediyoruz.”

İmza kampanyasına katılmak isteyenler için iletişim adresi: akademisyenlersusturulamaz@gmail.com

Bildirinin açıklanmasının ardından Prof. Dr. Korkut Boratav ve Prof. Dr. Hayri Kozanoğlu konuştu.

İlk İmzacılar

Prof. Dr. Korkut Boratav

Prof. Dr. Tülin Öngen

Prof. Dr. Taner Timur

Prof. Dr. Gamze Yücesan Özdemir (Ankara Üniversitesi)

Prof. Dr. Özgür Aydın (Ankara Üniversitesi)

Prof. Dr. Nergis Mütevelioğlu

Prof. Dr. Filiz Zabcı (Ankara Üniversitesi)

Prof. Dr. Tarık Şengül (ODTÜ)

Prof. Dr. Necmi Erdoğan (ODTÜ)

Prof. Dr. Selçuk Candansayar (Gazi Üniversitesi)

Prof. Dr. L. Doğan Tılıç (Başkent Üniversitesi)

Prof. Dr. Hayri Kozanoğlu (Kemerburgaz Üniversitesi)

Prof. Dr. İclal Ergenç (Ankara Üniversitesi)

Prof. Dr. Dilek Çetindamar (Sabancı Üniversitesi)

Prof. Dr. Fethi Acikel (Ankara Üniversitesi)

Prof. Dr. Turkan Gunay (Dokuz Eylül Üniversitesi)

Prof. Dr. Gülser KAYIR (Akdeniz Üniversitesi)

Prof. Dr. Atilla Göktürk (Dokuz Eylül Üniversitesi)

Prof. Dr. Necati Dedeoğlu (Başkent Üniversitesi)

Prof. Dr. Serap Özdeniz (Ankara Üniversitesi)

Prof. Dr. Meral Uysal (Ankara Üniversitesi)

Prof. Dr. Funda Obuz (Dokuz Eylül Üniversitesi)

Prof. Dr. Atilla Özgener (İstanbul Teknik Üniversitesi)

Prof. Dr. H. Elif (Pestereli Akdeniz Üniversitesi)

Doç. Dr. Galip Yalman (ODTÜ)
Doç. Dr. Alper Dizdar (İstanbul Üniversitesi)
Doç. Dr. Özen Aşut (Emekli)
Doç. Dr. Ali Cenk Gedik (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Doç. Dr. Ahmet Yıldız (Ankara Üniversitesi)
Doç. Dr. Gonca Girgin (İstanbul Teknik Üniversitesi)
Doç. Dr. Cem Doğan (Mustafa Kemal Üniversitesi)
Doç. Dr. Aziz Çelik (Kocaeli Üniversitesi)
Doç. Dr. Işıl Ergin (Ege Üniversitesi)
Doç. Dr. Hür Hassoy (Ege Üniversitesi)
Doç. Dr. Muammer Kaymak (Hacettepe Üniversitesi)
Doç. Dr. Kerem Cankoçak (İstanbul Teknik Üniversitesi)
Doç. Dr. Selçuk İşsever (Ankara Üniversitesi)
Yrd. Doç. Dr. Aylin Topal (ODTÜ)
Yrd. Doç. Dr. Fatih Yaşlı (Abant İzzet Baysal Üniversitesi)
Yrd. Doç. Dr. Ahmet Beyaz (ODTÜ)
Yrd. Doç. Dr. Cenk Saraçoğlu
Yrd. Doç. Dr. Asuman Göksel (ODTÜ)
Yrd. Doç. Dr. Ömür Birler (ODTÜ)
Yrd. Doç. Dr. Serap Emil (ODTÜ)
Yrd. Doç. Dr. Hakkı Başgüney (Nişantaşı Üniversitesi)
Yrd. Doç. Dr. Banu Koçer Reisman (Yeditepe Üniversitesi)
Yrd. Doç. Dr. Derya Erel (Abant İzzet Baysal Üniversitesi)
Yrd. Doç. Dr. Cengiz Ekiz (Abant İzzet Baysal Üniversitesi)
Yrd. Doç. Dr. Zafer AKPINAR (Cumhuriyet Üniversitesi)
Yrd. Doç. Dr. H. Erdem Çıpa (Michigan Üniversitesi)
Yrd. Doç. Dr. Emre Ergüven (İstanbul Gelişim Üniversitesi)
Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Nihat Güneş (Bitlis Eren Üniversitesi)
Yrd. Doç. Dr. Özmen METİN (Akdeniz Üniversitesi)
Yrd. Doç. Dr. H. Cevahir Kayam (İstanbul Üniversitesi)
Dr. Selin Pelek (Galatasaray Üniversitesi)
Öğretim Görevlisi Ersin Şenel
Öğr. Gör. Ahmet Kahiloğulları (Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi)
Arş. Gör. Dr. Pelin Yargıç
Arş. Gör. Melih Yeşilbağ
Arş. Gör. Barış Tercioğlu
Arş. Gör. Çağdaş Sümer

Arş. Gör. Ercan Bölükbaşı
Arş. Gör. Hande Heper
Arş. Gör. Akasya Kansu
Arş. Gör. Deniz Kazanoğlu
Arş. Gör. Ulaş Karadağ
Arş. Gör. Esra Dabağcı
Arş. Gör. Feray Artar
Arş. Gör. Pınar Kılıçer
Arş. Gör. Dr. Özlem Berber
Arş. Gör. Barış Mutluay
Arş. Gör. Özgür Yanmaz
Arş. Gör. Fatma Gül Eryıldız
Arş. Gör. Ferda Fahrioğlu Akın
Arş. Gör. Ceylan Gündeğer
Harun Yılmaz (Mersin Üniversitesi Emekli Öğretim Görevlisi)
Dr. Özgür Dirim Özkan – Araştırmacı
Mehmet Soğancı (TMMOB Başkanı)
Adnan Serdaroğlu (Birleşik Metal-İş Genel Başkanı)
Eriş Bilaloğlu (TTB Merkez Konsey eski Başkanı)
Metin Ebetürk (DİSK Sosyal-İş Başkanı)
Bayazıt İlhan (Hekim)
Mustafa Demir (Eğit Der Genel Başkanı)
Nurettin Kılıçdoğan (Tümtis Ankara Şube Başkanı)
İsmail Hakkı Tombul (KESK eski Başkanı)
Kaya Güvenç (TMMOB Eski Başkanı)
Emin Koramaz (TAKSAV Başkanı)
Alper Taş (ÖDP Eş Genel Başkanı)
Prof. Dr. Seyhan Erdoğan (CHP Genel Başkan Yardımcısı)
Sungur Savran (DİP Genel Başkanı- yazar)
İlhan Cihaner (CHP İstanbul Milletvekili)
Ali Haydar Hakverdi (CHP Ankara Milletvekili)
Orhan Sarıbal (CHP Bursa Milletvekili)
Hüseyin Aygün (CHP Eski milletvekili)
Musa Çam (CHP İzmir Milletvekili)
Doç. Dr. Gökhan Günaydın (CHP Eski Milletvekili)
Niyazi Nefi Kara (CHP Antalya Milletvekili)
Mehmet Tüm (CHP Balıkesir Milletvekili)
Aykut Erdoğan (CHP İstanbul Milletvekili)
Onursal Adıgüzel (CHP İstanbul Milletvekili)
Mahmut Tanal (CHP İstanbul Milletvekili)
Hilmi Yarayıcı (CHP Hatay Milletvekili)
Tuncay Özkan (CHP İzmir Milletvekili)
Nurhayat Altaca Kayışoğlu (CHP Bursa Milletvekili)
Sibel Özdemir (CHP İstanbul Milletvekili)
Ali Şeker (CHP İstanbul Milletvekili)
Şafak Pavey (CHP İstanbul Milletvekili)

Tur Yıldız Biçer (CHP Manisa Milletvekili)
İdris Yıldız (CHP 24. Dönem Ordu Milletvekili)
Bülent Öz (CHP Çanakkale Milletvekili)
Okan Gaytancıoğlu (CHP Edirne Milletvekili)
Hüseyin Yıldız (CHP Aydın Milletvekili)
Aydın Uslu Pehlivan (CHP Adana Milletvekili)
Aytuğ Atıcı (CHP Mersin Milletvekili)
Aysel Tekerek (Haziran Yürütme Kurulu
Üyesi)
Burak Yücel (Haziran Yürütme Kurulu Üyesi)
Hakan Gülseven (Haziran Yürütme Kurulu
Üyesi)
Erkan Baş (Haziran Yürütme Kurulu Üyesi)
Önder İşleyen (Haziran Yürütme Kurulu
Üyesi)
Güler Ümit (Haziran Yürütme Kurulu Üyesi)
Tuncer Ataş (Haziran Yürütme Kurulu Üyesi)
Barış Atay (Sanatçı)
Barış İnce (Gazeteci)
Onur Orhan (Yazar)
Metin Çulhaoğlu (Yazar)
Canol Kocagöz (Karikatürcü)
Tamer İncesu (Gazeteci)
Kansu Yıldırım (Uzman)
Selin Arutan (Foto muhabiri)
Mustafa Sönmez (Gazeteci – Yazar)
Turan Eser (Gazeteci; Yazar)
Erk Acarer (Gazeteci)
Tuğba Uğur Keskin (Çevirmen)
Mustafa Kemal Erdemol (Gazeteci)
İbrahim Varlı (Gazeteci)
Ece Zereyan (Gazeteci)
Erkin Özalp (Yazar)
Hakan Demir (Gazeteci)
Uğur Koç (Gazeteci)
Onur Erem (Gazeteci)
Hayri Erdoğan (Yordam Kitap -Yayıncı)
Nihal Kemaloğlu (Yazar)
Aslı Aydın (Yazar)
Füsün Tayanç (Çevirmen)
Tahir Özgür (Gazeteci)
Recep Yılmaz (Foto Muhabiri)
Erkan Altuner (Çevirmen)
Doğan Ergun (Yayıncı)
Tunç Tayanç (Çevirmen)
Can Soyer (Gazeteci)
Rıfat Doğan (Gazeteci)
Sami Menteş (Gazeteci)
Emre Deveci (Gazeteci)
Meryem Yıldırım (Gazeteci)
Özgür Savaşçioğlu (Gazeteci)
Meriç Şenyüz (Gazeteci)
Can Uğur (Gazeteci)

Berkant Gültekin (Gazeteci)
İbrahim Aydın (Gazeteci)
Mutlu Erol Kahya (Gazeteci)
Yaşar Aydın (Gazeteci)
Burcu Cansu (Gazeteci)
Tahir Özgür (Gazeteci)
Nurcan Gökdemir (Gazeteci)
İlhan Aktaş (Gazeteci)
Sabahat Karakoyun (Gazeteci)
Ayşe Önal (Gazeteci)
Orhan Şahin (Gazeteci)
Alican Uludağ (Gazeteci)
Orhan Gökdemir (Gazeteci-Yazar)
Enver Aysever (Yazar)
Merdan Yanardağ (Gazeteci-Yazar)
Melih Pekdemir (Yazar)
Nuray Pekdemir (Gazeteci-Yazar)
Zeynep Tozduman (Yazar)
Şükran Yılmaz (Yayıncı)
Atilla Birkiye (Yazar)
Müslüm Karadayı (Eğitimci-Yazar)
Mutlu Arslan (Uzman)
Gül Büyükbeşe (Belgesel-Sinemacı; Haber-
Sen)
Elif Şeker Saka (Tiyatro Oyuncusu)
Özlem ÖZKOŞAR (Tiyatro Oyuncusu)
Onur Behramoğlu (Şair)
İbrahim Doğangül (Petrol-İş eski MYK Üyesi)
Mümtaz Başer (Tüm Bel Sen MYK Üyesi)
Ahmet Kesik (BES MYK Üyesi)
Ahmet Acar (BES MYK Üyesi)
Ufuk Beytekin (Haber Sen MYK Üyesi)
Korhan Rozgar (Haber Sen MYK Üyesi)
Mevlüt Çakmak (BES Ankara 2 no'lu Şb
Başkanı)
Özer Avanas (BES İstanbul 2 no'lu Şb.
Başkanı)
Salih Aksoy (İstanbul 3 no'lu Şb. Başkanı)
İsmail Yılmaz (BES Balıkesir Şb. Başkanı)
Metin Kaymak (BES Trabzon Şb Başkanı)
Yüksel Aslan (BES Karabük Şb Başkanı)
Edayi Keleş (Yapı Yol Sen 5.dönem Merkez
denetleme kurulu üyesi)
Esra Sert (Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent
Şube Yönetim Kurulu Üyesi)
Dr. Hande Arpat (TTB Merkez Konseyi)
Dr. Ebru Basa (Hekim)
Dr. Mine Önal (Hekim)
Uzm. Dr. Filiz Ak (Hekim)
Dr.Fatma Ulgen (Hekim)
Dr. Serdar Koç (Hekim)
Dr. Erkan İNAN (Hekim)
Dr. Abuzer Meral (Hekim)

Dr.Ferhan Erşar Apaydın (Hekim)
Tülin Sönmezgil (Diş Hekimi)
Faiz Cebiroğlu – Pedagog
Zeki Arslan (Makina Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Başkanı)
Yunus Yener (Makina Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Sekreteri)
Ercüment Şahin Çervatoğlu (Makina
Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Üyesi)
Murat Yıldırım (DEV TEKSTİL Merkezi
Yönetim Kurulu Üyesi)
Tarık Yüce (Disk Enerji-Sen)
Zühal Engiz (BES Zonguldak Şb Başkanı)
İsrafil Şahin (BES Samsun Şb Başkanı)
Tayfun Kalender (BES Bartın Şb Başkanı)
Mustafa Ayar (BES Antalya Şb Başkanı)
Emre Sarı (BES Edirne Şb Başkanı)
Zühal Engiz (BES Zonguldak Şb Başkanı)
Erol Dermirci (BES Konya Şb Bşk)
İbrahim Karahasanoğlu (BES Giresun Şb
Başkanı)
Özgür Bozdoğan (Eğitim Sen Ankara 2 no'lu
Şb Başkanı)
Hakan Karabey (Eğitim Sen Ankara 2 Nolu
Şube Mali Sekreteri)
Zeynep Duman (Eğitim Sen Ankara 2 Nolu
Şube Kadın Sekreteri)
Barış Uluocak (Eğitim Sen İstanbul 1 Nolu
Şube Özlük ve Hukuk Sekreteri)
Savaş Candemir (Eğitim Sen İzmir 5'nolu Şb
Başkanı)
İsmail Karakaya (Eğitim Sen Kırklareli Şube
Sekreteri)
Soner Şener (Eğitim Sen Kırklareli Mali
Sekreteri)
Kadir Uygun (Eğitim Sen Kırklareli Hukuk
Sekreteri)
Güngör İrden (Eğitim Sen Gebze Şube
Başkanı)
Serdar Dikkatli (Eğitim Sen Gebze
Örgütlenme Sekreteri)
Eylem Bahadır (Eğitim Sen Gebze Kadın
Sekreteri)
Oğuz Aydın (Eğitim Sen Gebze Özlük ve
Hukuk Sekreteri)
Mehmet Aydoğan (Eğitim Sen İstanbul 5'nolu
Şb Başkanı)
Evrin Dirican (Eğitim Sen İstanbul 5'nolu Şb
Şube Sekreteri)
Selda Kılıçaslan (Eğitim Sen İstanbul 5'nolu
Şb Kadın Sekteri)
Özgür Süleyman Akça (Eğitim Sen İstanbul
5'nolu Şb Mali Sekreteri)

Şevket Köksal (Eğitim Sen Aksaray Şube
Başkanı)
Kamil Sarı (Eğitim Sen Tekirdağ Şube
Başkanı)
Deniz Şeker (Eğitim Sen Ankara 4 Nolu Şube
Başkanı)
Haydar Karayünlü (Eğitim Sen Ankara 5 Nolu
Şube Başkanı)
Köksal Gümüş (Eğitim Sen Artvin Şube
Başkanı)
Özgür Sarıbülbül (Eğitim Sen Balıkesir Şube
Başkanı)
A.Serdar Birsen (Eğitim Sen Bilecek Şube
Başkanı)
Talat Koç (Eğitim Sen Çanakkale Şube
Başkanı)
Mehmet Öztürk (Eğitim Sen Çorum Şube
Başkanı)
Evrin Gülez (Eğitim Sen Çorum Şube Kadın
Sekreteri)
Mehmet Dede (Eğitim Sen Denizli Şube
Başkanı)
Salim Enginar (Eğitim Sen Edirne Şube
Başkanı)
Kemal Irmak (Eğitim Sen Erzincan Şube
Başkanı)
Dursan Soydan (Eğitim Sen Hatay Şube
Başkanı)
M.Rıfat Gürbüz (Eğitim Sen Isparta Şube
Başkanı)
Necla Akgün (Eğitim Sen İzmir 6 Nolu Şube
Başkanı)
Cevat Soylu (Eğitim Sen Karabük Şube
Başkanı)
Ulaş Apaydın (Eğitim Sen Kayseri Şube
Başkanı)
Ramazan Özenç (Eğitim Sen Kırklareli Şube
Başkanı)
Cebrail Bektaş (Eğitim Sen Konya Şube
Başkanı)
Can Develi (Eğitim Sen Kütahya Şube
Başkanı)
Ahmet İncedere (Eğitim Sen Ordu Şube
Başkanı)
İsmail Yavuz (Eğitim Sen Samsun Şb.
Başkanı)
Muhammet İkinci (Eğitim Sen Trabzon Şb.
Başkanı)
Ali Koca (Eğitim Sen Alanya Şube Başkanı)
Kemal Göl (Eğitim Sen Alanya Şube
Sekreteri)
Mustafa TURGUT (Eğitim Sen İstanbul 8 Nolu
Şube Yürütme Kurulu)

Nilüfer Akgün (KESK Haber-Sen Trabzon Temsilcisi)
Nazım Gültekin (TumBelSen İstanbul 3 Nolu Şube Örgütlenme Sekreteri)
İpek Çamlı (Sivil Toplum Çalışanı)
Bilal KILIÇ Alevi Kültür Dernekleri Manisa Şube Yönetim kurulu
Bilgütay Hakkı Durna (Avukat)
Selin Aksoy (Avukat)
H.Murat Yurttaş (Avukat)
Erkan Kılıç (Avukat)
Fulya Durak (Avukat)
Erdal Fatih Çanakçı (Avukat)
Recep Sancak (Avukat)
Sema Özdemir (Avukat)
Sabri Kuşkonmaz (Avukat)
Deniz Demirdöğen (Avukat)
Zühal Dönmez (Avukat)
Hayati Küçük (Avukat)
Halis Yıldırım (Avukat)
Deniz Demirdöğen (Avukat)
Sadık Sekitmez (Avukat)
Serol Karaduman (Avukat)
Hasan Tatar (Avukat)
Zeki İşlekel (Avukat)
Zühal Dönmez (Avukat)
Cem Erkat (Avukat)
Canel Durak (Avukat)
Avukat Metin Kesikçiler (Avukat)
Alev Doğan (Gazeteci)
Fikret Can Cevahir (Avukat)
Halis Yıldırım (Avukat)
İhsan Can Akmarul (Avukat)

1. Dilek Uyar (Avukat)
Hüseyin Yiğit Kaynar
Rami Kemal Kuymulu
Salim Aktaş
Mustafa Demir
Nevzat Çolak (İşçi)
Nurhayat Akman
Muharrem Kürtbağı
Haluk Adınır
Serdar Karakaş
Hüseyin Aktülün
Hüsnü Ata
Esmâ Baycan
Devrim Cem Erturan (Mühendis)
Peri Pamir
Ulaş Yıldırım (Banka Müfettişi)
Mesut Geçgel (Makina Mühendisi)
Ayşe Betül UYAR (Peyzaj Mimarı)
Kemal Cengiz (Eczacı)
Öznur Acicbe (Psikolog – Sınır Tanımayan Doktorlar)
Oya Yağcı (Tiyatro Eğitmeni)
Ulaş Aydın (Psikolojik Danışman)
Sinan Oruç (Binghamton University, Doktora Öğrencisi)
Nurdan Aktaş
İzzettin Azazi
Atalay Korkmaz
Ömer Uçar
Deniz Öner (Mimar)
Vahdettin Tüzün (Mimarlar Odası)
Yücel Bazo (Mali Müşavir)

ÇARŞAMBA SÖYLESİLERİ

YAŞAR SEYMAN “BENAZİR” KİTABINI ANLATTI

6 Ocak 2016 Çarşamba günü, geleneksel olarak düzenlediğimiz Çarşamba Söyleşimizde konuşmacımız Sayın Yaşar Seyman, Benazir Bhutto anısına yazdığı son çıkan “Benazir” isimli kitabını anlattı ve ardından aynı kitabı katılımcılarımız için imzaladı.

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ

ÇARŞAMBA SÖYLEŞİLERİ

YAŞAR SEYMAN

Benazir

Yaşar Seyman

İMZA VE SÖYLEŞİ

6 Ocak 2016

Saat: 18.30

Konur Sokak No.1 Teras Kat Kızılay / Ankara

ÇARŞAMBA SÖYLEŞİLERİ

MÜLKİYE YILLARIMDAN KESİTLER
Prof. Dr. Ruşen Keleş

20 OCAK 2016 ÇARŞAMBA
Saat: 18.30

Konur Sokak No.1 Teras Kat Kızılay / Ankara

Geleneksel Çarşamba Söyleşilerimizde 20 Ocak 2016 Çarşamba günü Sayın Prof. Dr. Ruşen Keleş "Mülkiye Yıllarımdan Kesitler" başlığı altında Mülkiye Anılarını anlattı.

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ

ÇARŞAMBA SÖYLEŞİLERİ
ADALET ve DEMOKRASİ HAFTASI

IŞIK KANSU
RABİTA'NIN ZABİTASI

SÖYLEŞİ
ve
İmza

27 OCAK 2016 ÇARŞAMBA
Saat; 18.30
Konur Sokak No.1 Teras Kat Kızılay / Ankara

Geleneksel Çarşamba Söyleşimizde 27 Ocak 2016 Çarşamba günü 23. Adalet ve Demokrasi Haftası Etkinlikleri kapsamında üyemiz Gazeteci-Yazar Sayın Işık Kansu "Rabita'nın Zabıtası" başlığı altında AKP kadrolarının öz geçmişlerini anlattı.

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ

ÇARŞAMBA SÖYLEŞİLERİ

**MÜLKİYE'DEKİ YAŞAMIM
YAŞAMIMDAKİ MÜLKİYE**

HİKMET ÇETİN

**10 ŞUBAT 2016 ÇARŞAMBA
SAAT: 18.30**

Konur Sokak No:1 Teras Kat Kızılay/Ankara

Geleneksel Çarşamba Söyleşilerimizde Sayın Hikmet Çetin "Mülkiye'deki Yaşamım, Yaşamımdaki Mülkiye" başlığı altında anılarını anlattı.

EDEBİYAT BULUŞMALARI

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ

**Edebiyat
Buluşmaları**

ISSIZLIKTA BİR KAPTAN
ÖZCAN YALIM

KONUŞMACILAR
Mustafa YULUĞ
Mahzun DOĞAN

30 Ocak 2016 Cumartesi
Saat: 16.00

Konur Sokak No1 Teras Kat
Kızılay / Ankara

Mülkiye Sanat Merkezi çatısı altında düzenlediğimiz Edebiyat Buluşmaları'nda konuşmacılarımız Sayın Mustafa Yuluğ ve Sayın Mahzun Doğan, 30 Ocak 2016 Cumartesi günü saat 16.00'da "İssızlıkta Bir Kaptan" başlığı altında Özcay Yalim'i anlattılar.

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ

Edebiyat Buluşmaları

YAŞAR KEMAL

KONUŞMACILAR:
FAHRİ ARAL
MAHMUT TEMİZYÜREK

27 ŞUBAT 2016
CUMARTESİ
SAAT 16.00

Mülkiyeler Birliği
Konur Sokak No: 1
Kızılay /Ankara

Yaşar Kemal:
Tarihsel Rahim, Kültürel Doğum, Yazınsal
Yaratım
Mahmut Temizyürek

Tarihsel Rahim
Aslında 1923 (kayıtta '26) Adana/Hemite köyü doğumludur, ama o yaşam öyküsünü Van gölü kıyısındaki Ernis (şimdi Ünseli) köyünden, o köyün de 1915'de "baharda" zorunlu göç halinden başlatır. İnşasını kurduğu edebi anlatısının somut kökleri 1915'te, bu göçtedir. Anlatısının vazgeçilmez bir kaynağıdır bu tarih dönemi; Yaşar Kemal edebiyatını anlamının birincil eşiği bu dönem, onun edebi yaratısının rahmidir. Birinci Dünya Savaşının tam ortası; günümüzde yaşananları fazlasıyla hatırlatan, Anadolu ve Mezopotamya halklarının çığlık çığığa sağa sola kaçtığı, kitlesel göçlerin can havliyle yaşandığı dönem.

Ailesinin köyüdür Ernis. Bu köy "Luvan" ("Luvi, Livi?") aşiretine bağlı bir Kürt köyüdür. Çarlık askerleri Süphan Dağından top atışına

başladığında, top güllerinin düştüğü köy çareyi kaçmakta bulur. Yaşar Kemal'in geniş ailesi önce Van'a, sonra Diyarbakır'a, oradan her neden ve her nasılsa Mardin üzerinden Suriye çöllerine doğru göçerler ve gene her neden ve nasılsa, yaklaşık bir buçuk yıl sonra Adana'ya, Osmaniye'ye ulaşırlar. Bu sürede yaşananlar ayrıntılı zenginliğiyle ailenin belleğinde unutulmaz biçimde yerleşmiş, Ernis ile Hemite arası binlerce parçadan oluşan bir göç destanına dönüşmüştür. Ailesinin serüveni, Yaşar Kemal'in hemen her yapıtına şu ya da bu biçimde sinmiştir. Yazar, birçok yapıtının öyküsel kaynağını ailenin hikâyesinden aldığını özellikle belirtir (Kimsecik, Dağın Öteki Yüzü üçlemesi vd.) Bu göçte yaşananlar yalnızca olaysal boyutlarıyla değil imgesel gücüyle de yapıtlarının doğurandır. Günümüzde de ölümcül yıkımı bir kez daha tazelenen haliyle Ortadoğu halklarının kaotik kaderiyle örtüşür anlatısının bütünü. Yalnızca trajik olan değil, onca yıkım içinde umutla bezenen "Kurtuluş ütopyası" da bu hikâyelerden doğmuştur. Özellikle de son kitabı, dört ciltlik Bir Ada Hikâyesi'nde tarih, Birinci Dünya Savaşı ve sonrası bu yapıtın inşasının asıl nesnesini oluşturur. Yaşar Kemal hemen hemen bütün Anadolu ve Mezopotamya halklarından birer temsilciyi bu adada ortak bir yaşam için buluşturur.

Yaşar Kemal hakkında dünyada tartışmasız benimsenen ortak düşünce, roman türünde yalnızca bu dönemin değil, bu türün baştan beri gelen sayılı ustalarından biri olduğudur. Ama henüz karşılaştırmalı edebiyat disiplini Yaşar Kemal üzerine yetkin çalışmalar ortaya çıkararak bu sonuca varmamıştır. Onun yapıtlarından yansıyan tarihsellik ile şimdiki zaman bağı, anlatısına büyümlü bir gerçeklik izlenimi kazandırmıştır. Sözlü Kültür'den Yazılı Kültür'e geçiş sürecinde muazam bir köprü kurmayı başarmış olması, Yaşar Kemal'in en belirgin özelliğidir. İşte bu özelliğini borçlu olduğu kaynaklara işaret etmek amaçlanmıştır burada, bu küçük "risale"de. Yazarın varoluşunu belirleyen en temel özelliklere işaret denenecektir. İlkine, "rahim" dedik, birincil doğa da diyebilirdik; hepimizi yaratan, bizden önce var olan her şey. Bu rahim, bu doğa anne kültürünün rahmi, o kültürün doğasıdır.

Anne

Olan olmuş yaşanan yaşanmıştır; yaşananın ne olduğu, dilde nasıl bir anlam bulduğu Yaşar Kemal'e anne üzerinden aktarılır. Yazarın bir tür tarih öncesidir anne anlatısı. Hayat hikâyesini soran Alain Bosquet'e, "Bunları ben yaşamadım, anamın bana anlattıklarıdır" diyerek başlar söze. Annesine şöyle anar: "Bu anlatacaklarımı ben yaşamadım. Aileden, dahası da anamdan duyduklarımdır. Anamın çok güçlü bir belleği vardı. Hiçbir şeyi unutmazdı. Babamın amcaoğlu Yusuf Ağayla bir lades tutmuş, bu lades on dört yıl sürmüş, sonunda anam LADES demişti. Çok da güzel konuşuyordu. Yazık ki Türkçesi kıttı. Belki Kürtçeyi bir destancıdan daha güzel konuşurdu. O bir masal, bir destan, bir olay anlatırken herkesi lâl-ü ebkem ağzına baktırırdı. Ben de onun anlatımına hayrandım. Onun anlatılan beni büyülerdi.." (sf.14)

Burada büyülenmek sözünün altını çizmek gerekir. W Benjamin bu büyük etkinin edebi önemini şöyle açıklar: Dinleyici hikâyeyi dinlerken kendini ne kadar unutursa, dinledikleri hafızasında o kadar yer eder. Kendini anlatının ritmine kaptırdığında hikâyeleri öyle can kulağıyla dinler ki, kendini hiç zorlamadan onları yemeden anlatırken buluverir. Hikâye anlatma yeteneğine beşiklik eden ağ işte böyle örülmüştür." (sf.84)

Yaşar Kemal edebiyatında kurucu rol oynayan "anne"ye benzeyen, karşılaştırabileceğimiz iki büyük örnek var. Bunlardan biri modern Rus edebiyatının kurucusu sayılan, 1831-1895 yılları arasında yaşayan Rus hikâye anlatıcısı Nikolay Leskov'un annesi. İkincisi Latin Amerika edebiyatında yeni bir dalga yaratan Gabriel Garcia Marquez'deki "anne" figürüdür. Türkçede pek tanınmayan ama Gogol, Tolstoy, Turgenyev, Dostoyevski, Gorki, Çehov gibi büyük Rus yazarlarını etkilemiş olan Leskov için Maxim Gorki'nin yargısı şudur: "Leskov," der Gorki, "bütün yabancı etkilerin tamamen uzağında, halktan en çok beslenen yazardır." (a.g.e.) Benjamin: "Bütün hikâye anlatıcılarının beslendiği kaynak, ağızdan ağıza aktarılan deneyimdir." diyerek anlatı sanatının kökeninin sözlü anlatı olduğunu öncelikle vurgular. "Hikâyeleri yazıya geçirenler arasında en büyük olanlar, adı sanı bilinmeyen sayısız hikâyecinin anlattıklarına en sadık kalanlardır." Der ve bu saptamayı Leskov'un adsız anlatıcılara duyduğu sadakatin kusursuz bir örneği olduğunu vurgulamak için yapar ve şu izlenimini de ekler:

"Bir atasözü "Yolculuğa çıkanın anlatacakları var"dır," der; demek ki halkın gözünde hikâye anlatıcısı uzaklardan gelen biridir. Ama evinde kalan, namusuyla hayatını kazanan, yörenin hikâye ve geleneklerine vakıf kişiyi dinlemek de bir o kadar keyiflidir onlar için."

Benjamin, "çok az hikâyeci masalın ruhuyla onun kadar derin bir akrabalık kurabilmiştir" dediği Leskov'a ruh veren bu özelliğin "anne imagosu" olduğunu vurgulaması, doğal biçimde Leskov'un Yaşar Kemal ile ortak yönünü düşündürür. Yaşar Kemal de tıpkı Leskov gibi annesinin kendi sanatı üzerindeki rolünü vurgulamıştı. "Leskov'un karakterlerinin geçit törenlerinde başı çeken dürüst insan-lar da "büyüyle kurtarılmış"tır." Diyordu Benjamin. "Pavlin, Figura, perukacı, ayı bakıcısı, yardımsever nöbetçi... hepsi bilgelik, iyilik, umut timsalidirler, hikâye anlatıcısının çevresini alırlar." Leskov annesini şöyle anlatır: "O kadar iyiydi ki hiç kimseyi, bir hayvanı bile incitemezdi. Canlılara acıdığı için, ne et ne de balık yedi. Bazen babam ona bu yüzden çıkışır, o ise şöyle cevap verirdi: 'Bu hayvancıkları kendi ellerimle yetiştirdim, onlar benim evlatlarım sayılır, kendi evlatlarımı yiyemem değil mi?' Komşusunun evinde de et yemezdi. 'Onları canlıyken gördüm,' derdi, 'onlar benim tanıdıklarım, tanıdıklarımı yiyemem, değil mi?'" Dürüst adam bütün yaratıkların savunucusu, aynı zamanda da onların en yüce timsalidir. Leskov'da bu kişi, zaman zaman mitolojik bir boyut kazanan, dolayısıyla da masalın saflığını kuşkusuz tehlikeye sokan bir anne imgesinden beslenir." (s.95)

Yaşar Kemal ile Leskov'un benzerliği anne imagosuyla da sınırlı değildir.

Başka önemli benzerlik "doğa"yı algılayışlarıdır. Bu özellik de anneden anne imagosundan kaittır.

Marquez örneği ise, hepimizin bildiği Yüzyıllık Yalnızlık romanındaki aile ve özellikle büyükanne Ursula karakteridir. Marquez, ailesinin hikâyesinin yaratıcılığı üzerindeki etkisi anlatmak için yazdığı 550 sayfalık "Anlatmak İçin Yaşamak", "anne imagosu"nun altarcıdaki kurucu rolünün ayrıntılı bir analizi gibidir.

Söylence ve Roman

Bu yazarlar annelerinden ya da bir anne imagosundan ne kadar etkilenmiş, nasıl büyülenmiş olursa olsun, söylence ile roman gibi iki anlatı türü arasında büyük bir tarihsel mesafe, derin bir üslup farkı vardır. Benjamin

bütün hikâye anlatıcılarının beslendiği kaynak, ağızdan ağıza aktarılan deneyimdir. Hikâyeleri yazıya geçirenler arasında en büyük olanlar, adı sanı bilinmeyen sayısız hikâyecinin anlattıklarına en sadık kalanlardır” demiş olsa da sözlü kültürdeki geleneksel hikaye anlatıcısıyla yazılı çağın romancısı arasındaki nerdeyse uzlaşmaz mesafeyi görmektedir: “Hikâye anlatıcılığının gerilemesiyle sonuçlanan sürecin ilk belirtisi, modern çağın başında romanın doğuşudur. Romanı hikâyeden (ve daha dar anlamda destandan) ayıran, esas olarak kitaba bağımlı olmasıdır. Romanın yaygınlaşması, ancak matbaanın icadıyla mümkün oldu. Sözlü olarak aktarılabilir olan, yani destanın zenginliği, romanın mal-zemesinden nitelikçe farklıdır. Romanı bütün diğer düzyazı türlerinden,

masal, efsane ve hatta novelladan ayıran, sözlü edebiyattan gelmiyor ve ona dönmüyor olmasıdır. Bu onu en çok da hikâye anlatıcılığından ayırır. Anlatıcı hikâyesini deneyimden çekip alır, kendi deneyiminden ya da ona aktarılanlardan ve o da bunu kendisini dinleyenlerin deneyimi haline getirir. Romancı ise kendini tecrit etmiştir. Romanın doğduğu oda, en temel kaygılarından misal verip kendini ifade edemeyen, kim-senin akıl vermediği ve kimseye akıl veremeyen, tek başına kalmış bi-reydir. Roman yazmak, insan hayatını tasvir ederken benzersiz olanı uç noktalara vardırır. Roman, hayatın bütün doluluğu içinde ve bu doluluğu tasvir ederek, yaşayanların derin akılsızlığını ortaya serer. Tü-rün ilk büyük eseri Don Quijote bize daha o zamandan, insanların en soylularından birinin —Don Quijote'nin— ruhsal zenginlik, cesaret ve yardımseverliğinin akıldan tümüyle yoksun olduğunu, bilgeliğin kırıntısını bile taşımadığını gösterir.” (sf.80)

Durum buysa, Yaşar kemal “anne imagosu”nun üzerindeki etkisini nasıl bir dönüşüme uğratmış ve örneğini verdiğimiz iki kurucu yazara benzer biçimde Türkçe edebiyatta yeni bir çığır açmıştır?

Yaşar Kemal deneyimi

Sözlü kültür ile yazılı kültürünki arasındaki bu büyük mesafeyi yazılı kültü lehine kat etmiş olmakla Türkçede yeni bir anlatı yolunun başlangıcını kuran ilk yazar olmasını neye borçludur? Kuşkusuz Hikâyeleri yazıya geçirenler arasında en büyük olanlar, adı sanı bilinmeyen sayısız hikâyecinin anlattıklarına en

sadık kalanlar”dan biri olmasına diyebiliriz ama buna bir de şunu eklemeliyiz. Tıpkı Leskov’un annesindeki o büyük insanlık ruhunun bir benzerini aile asabiyesinde bulmasına.

Ailesinin hikâyesini anlatırken özellikle işaret ettiği üç öge dikkat çeker. Aşiret gelenekli ailesinin asabiyet bağları arasında üç önemli öge: 1. Dedesi Hacı Süleyman’ın pür Müslümanlığı yorumlarken öğütlediği yüce bir ahlak duygusu içeren öğretisi.

2. Kürt edebiyatında kutsallık mertebesinde sayılan destancı Abdela Zeyniki’nin önemi. Kürtlerin bu unutulmaz destancısı, bu aileye konuk olmuş ve evlerinde diz kılıp stran söylemiş olmasını aile, kutsanmışlık duygusu gibi anacaktır. 3. İki kadın.. Daha doğrusu “anne” figürü, anne karakterinin yaşam ayrıntılarındaki başat rolüdür. (Büyük anne Hırde Hatun ve anne Nigar Hatun.)

Bu üç bağın içinde kendilerine uzun bir yaşam sahnesi bulan toplumsal olgular Yaşar Kemal anlatısının öbekleridir: Bunlar eşkıyalık, göçebelik, yeni bir mekânda yeni bir yaşam kurmak gibi geniş etkileri olan büyük öğeleridir. Bunlar yazarın anlatı ekseninin toplumsal hayatın kıyısında değil tam da ortasında oluşmasına, evrensel hikâyelerin onda yeniden dillenmesine imkan vermiştir.

Aile kıyımından kaçarken neden Diyarbakır, Antep, Maraş gibi illere değil de, -hatta nasıl olmuşsa ulaştıkları Kadirli’de Ermenilerden boşaltılan yerleri gelen göçmenlere verdikleri bir zamanda ulaşmalarına karşın orada bir toprak değil de- Hemite gibi kıraç, kayalık bir Türkmen köyüne yerleştirildiğini anlatırken Yaşar Kemal, daha sonra edebiyatının kurucu ahlakı olacak olan bir aile anısına yer verir.

(sf.28) “Kadirli’de Karamüftüoğlu Arif Bey İskân Komisyonu Başkanı. Babam Hurşit Beyin mektubunu ona veriyor. Arif Bey mektubu okuyunca babamı çok iyi karşılıyor, yanma bile oturtuyor, bir de kahve ısmarlıyor. Ona bu Kürdü kim göndermiş ki, gök gibi gürlü-yen Hurşit Bey göndermiş. “Bak Kürdoğlu, sapa bir konak veriyorum ki kasabanın en güzel konağı. Sana tarlalar veriyorum ki, ova-ının en bereketli toprakları. Sen kardeşimiz, büyük hürmet ettiğimiz Hurşit Beyden geldin çünkü. Ben ona senin gibi bir adam göndersem, o da benim gönderdiğim adamımı baş tacı eder. Ben de sana Semailin konağını, tarlalarını veriyorum.” “İstemem.”

Arif Bey, bir deri bir kemik bir adam. Sinirli mi

sinirli.

“Öyleyse niçin geldin buraya? Bu mektubu bana niçin getir-din?”

“Beni bir yere yerleştir, diye.”

“Yerleştiriyorum ya işte. Hem de en iyi eve.”

“Ben ev istemem.”

“Niçin?”

“Anam dedi ki?”

Arif Bey küplere biniyor.

“Anan sana ne dedi?”

“Anam dedi ki, yuvasından atılmış kuşun yuvası başka kuşa hay-retmez.”

“Onlar kuş değil Ermeni.”

Babam:

“Kuş,”

Arif Bey:

“Ermeni.”

Kuş, Ermeni, Ermeni, kuş, bu tartışma bir süre sürmüş gitmiş. En sonunda Arif Bey çileden çıkmış, Hurşit Beyin mektubunu 'It- mış, öfkeyle de çi^emiş, bütün sesiyle ba^yormuş, mektubu ayaklarının altında çilerken, “işte böyle olur Hurşit Bey, işte böy-le olur bu vazalak Kürtleri bana gönderirsen. İşte, işte böyle olur.” Hemen oradan iki candarma çağırmış, babamı göstermiş, “bun-ları alın doğru kayalık Hemite köyüne götürün.” O zamanlar Hemite Osmaniyeye değil Kadiriye bağlıymış.

Candarmalar bizimkileri, kayalık Hemite köyüne götürmüşler. Babam her zaman, her yerde söylemiş, “Allah anamdan, Er-meniden, kuştan razı olsun, beni bol kayalıklı Hemite köyüne gön-derdiler, ben bol insanlıklı bir köye düştüm.”

Köylüler bizimkilere on beş yirmi gün içinde güzel bir huğ yapı-yorlar, sıvıyorlar, döşüyorlar, neleri eksikse tamamlıyorlar. Bu huğ-ları ben iyi bilirim. Duvarları, yani çitleri kamıştan, damı sazdan-ıdır. Bizim köyde renk renk toprak vardır. Mavi, sarı, kırmızı. Gön-lü isteyen istediği renkte evini boyayabilir. Şimdi o huğlar, güzeli yapıların yerini taş damlar, çinko damlı evler aldı.

Ailenin bir buçuk yüzyıl Çukurovaya iniş macerasından sonra şimdi doğduğum bölgenin, benim ve romanlarımın ülkesinin anlatı-mına geçebilirim. (sf-30-31)

Doğum

“Ben Kilikyanın bir köyünde doğdum diye başlar kendi hikayesine, “Kilikyanın şimdiki adı Çukurova”. Hemen doğum tarihi konusunda bir düzeltiye başvurur, çünkü o dönem her bir

yıl bambaşka bir tarihi çağrıştırmaktadır. (...) 1923'te doğduğumu sanıyorum. Bana nüfus cüzdanı ilkokulu bitirdikten sonra verildi. Nüfus kağıdında 1926'da doğduğum yazılı. Yanlış olduğunu biliyorum. Sonradan uğraşarak doğum tarihimin 1923 olduğunu saptadım. Belki de tam tamına doğru değildir. Ama ne yapayım, yaşımı doğru saptayacak elimde hiçbir belge yok. Bir de köylüler yayladan geldiklerinde doğmu-şum. Bizim Çukurovalılar o zamanlar yayladan ekim sonlamda dö-nerlerdi. Bu kesin. Sizin sandığınız gibi ben Kürt toprağında doğmadım. Babam, anam Doğu Anadoludan, 1915'te Rus ordusu Vanı işgal edince, oradan bir buçuk yılda Çukurovaya gelerek bu köye yerleşmişler. Köyde bizimkilerden başka Kürtçe konuşan hiç kimse yoktu. Ben kendimi bildiğimde Kürtçe sadece bizim evin içinde konuşuluyor-du.” (sf.32)

Yaşar Kemal'de destan demek, arkaik bir dünyaya ait olmak demek değil, en eski halk dilinin bugüne kalabilen hali demektir. Yerele ve zamana bağlılık değildir; Walter Benjamin'in “Hikaye anlatıcısı” karakterinin bir benzerinin varoluş koşuludur. Anne anlatısına büyülenmenin derin izlerini hemen hepsinde şu ya da bu gölgesiyle görebileceğimiz gibi, son yapıtı dört ciltlik “Bir Ada Hikayesi”nde de apaçık görürüz. Ömrünce yarattığı büyük kahramanların bir benzerini, Lozan sonrası mübadele koşullarında bir adada (yeni bir doğumda) buluşturur Yaşar Kemal. Hem gerçekçi hem de ütopyik bir kurgudur bu anlatı. Geçmiş geleceğe için kurtarmak'tır niyeti. Ağır yıkımlardan arta kalanlarla Karınca Adası'nda gerçekler üzerinden bir ütopya kurar. (“Bu küçük ada bu kadar zenginse kimbilir bu dünya ne kadar zengin?”) Bütün halkların kültüründe var olan iyilik üzerine yeni bir ütopya kurma deneyimidir bu. Kendisini doğuran değil, edebi varlığını da doğuran hikâyeciye, o Anne'ye olan borcunun bir ödemesi daha olacaktır bu son yapıtı.

Kendini Yaratmak

“Birlikte doğduğum içsel bölgeyi santim santim keşfettim. İçinde yorgun düştüğüm bataklığı yavaş yavaş ıslah ettim. Sonsuz varoluşuma hayat verdim ama kendimi dışıma pensle bükmem gerekti.” (F. Pessoa)

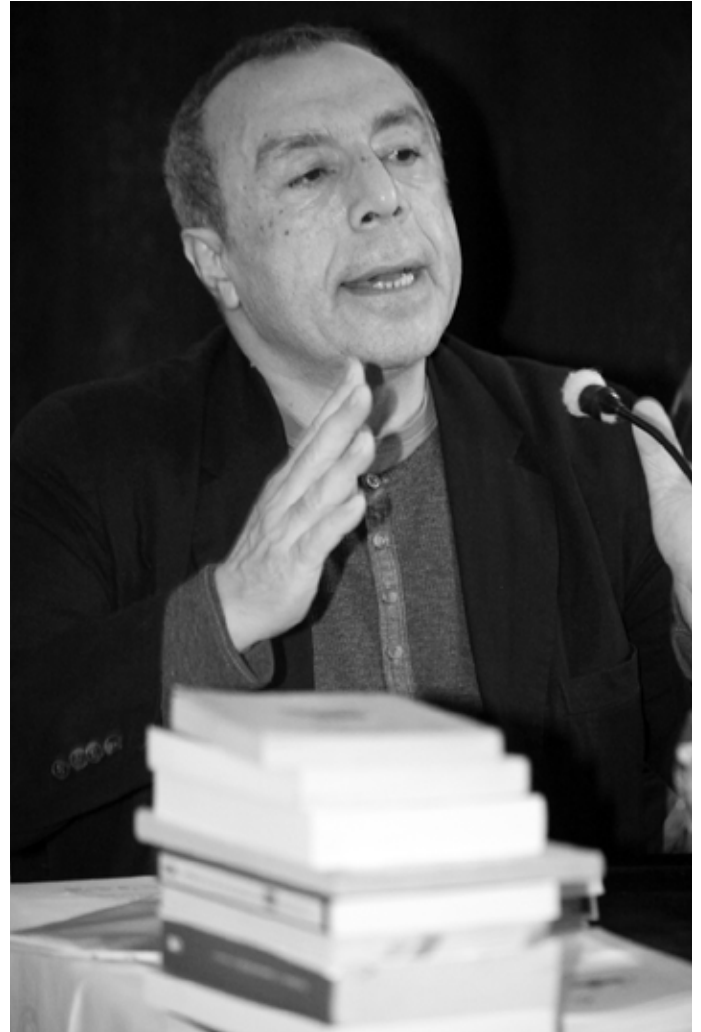
Yazarlığa başladığında ödemeye de başlamıştı; ana rahmi gibi gördüğü binbir çiçekli, bin bereketli Çukurovayı anlatırken.

Çukurovanın kavurucu sarı sığağını doğduğu şu zalim dünyanın mecazına dönüştürür. Çukurovanın Binboğlaşması, Binboğanın heryerleşmesidir anlatısının bütünü. Son anlatısı Ege’de bir adada geçer. Sözlü kültürün iki kaynağı, Mezopotamya ve Ege buluşur bu gurbetçiler adasında. Ömür verdiği anlatı deneyiminde hikâye anlatıcısının ezeli evrimine hiç de benzemeyen çetin bir yan vardır. El aldığı anne’nin bellekten başka hiçbir dayanağı yoktu; öyle ama anlatan ile dinleyen yüzyüzeydi, beden ile tin birbirini bütünleyecek biçimde bir aradaydı. Sözlü kültürün geleneksel gücünü modern çağda kurşun soğukluğunda matbaa yazısına taşıyabilmek, onu dönüştürerek yeniden yaratabilmek, annesinden edindiği tecrübeye hiç mi hiç benzemiyordu. İlk gençliğinde köyleri dolaşarak geliştirdiği geleneksel anlatı yeteneğinin modern çağda kar gibi eridiğini gördü o genç. (Bu görüde, onu ilk öyküsüyle “keşfeden” komünist Dino’ların dönüştürücü emeğini hiç unutmadı.) İlk hikâyelerini matbaa çöplüğünden topladığı kâğıt rulolara yazmış olması yaşadığı modern çağa bir ironidir. Bu ironiyle Gılgamış’tan İlyada’ya, Don Kişot’tan Fekiyeye Teyran’a doğru uzun, büyük ve güçlü bir köprüye kendisini de ulayarak kurabilmişti. Bu köprü, Benjamin’in deneyim aktarımına verdiği önemle, şu dijital çağda kayıp’a karşı bir yengiydi aynı zamanda. (Bu deneyimin bir benzeri Latin Amerika’da G. G. Marquez’de de görülür.) “Deneyim değer kaybetti. Üstelik daha da kaybedeceğe, dipsiz bir uçuruma düşeceğe benziyor” demesi Benjamin’in, bu zuhurlardan epey önceydi. 1930’ların faşizm koşullarının kötümserliği ile 2000’lerin yeni bir halklar uyanışı çağı olmasında, hikâye anlatıcılarının rolü yok mudur? Sağcı bir yazar Yaşar Kemal’i güya lanetlemek için şöyle demişti: “PKK hareketi, İnce Memed’den doğmuştur.” Bu yazarın anlayamadığı şeydu: eski hikâyelerin bellek tohumları asla kaybolmaz; gün gelir o hikâyeler yeniden ama başka bir koşulda, başka kılıkta yeni bir gerçeklikle zuhur eder. Bir örnek: Yaşar Kemal Prometheus’u, bu kez de Çerkeslerin dilinden anlatır; bu kez kurtarıcının kurtarılmasına dönüşür en eski mit: “Ne yapsınlar, ne yapacaklar, ne edecekler, ateşi kendilerine armağan eden bu insanoğlunun en hırsızını, hırsızların pirini tanrıların, ciğer yiyen kartalların elinden kurtaracaklar.” // “Sonunda, dağa yol yapmaya karar verdiler. Kafkasta

ne kadar demirci varsa, başladı çalışmaya. Kayaları kırmak için yüzlerce binlerce külünk yaptılar. Kafkas halkı yediden yetmişe dağa sıvandı. Yıllar sürdü dağla insanlığın savaşı ve bir gün yol doruğa kadar çıktı. Ateş hırsızları onları gördü. Teni yanmış, bakır rengi olmuştu. Göğsü de kan içindeydi. (...) İnsanlar yanına kadar çıkınca duru, mavi, iri gözleri sevinçten yaşardı. ‘Biliyordum’ dedi, ben bu insan soyunu biliyordum. Birgün ne yapıp edip beni buradan kurtaracaklarını biliyordum.’ Sevinç içinde şakıdı. Kızgın tanrılar bu işe hiç şaşırmadılar. Tanrılar da insanoğlunun bir gün ateş hırsızını kurtaracağını biliyordu.”

“Ve insanlar, ateş hırsızının zincirlerini söküp onu aşağıya, düze indirdiler. O gece bütün dağların doruğunda, ovalarda, denizlerde, sularda, bütün yeryüzünde ateşler yandı. Yeryüzü apaydınlık oldu, kırk gün kırk gece...”

Şimdi bu en eski hikâyelerin somut gerçeğe dönüşen bir benzerinin yeni bir konağında yaşamıyor muyuz; insanlar(ın), ateş hırsızının zincirlerini söküp onu aşağıya, düze indir(eceği)” o konakta? Bugün de bu gerçekse ne Homeroslar ölür ne de Yaşar Kemaller.

2016 Şubat Ayı Edebiyat Buluşmamızda
Aramızdan Ayrılışının Birinci Yıldönümünde
Yaşar Kemal'i Andık--

Aramızdan ayrılışının birinci yıldönümünde
Yaşar Kemal'i Mülkiye Sanat Merkezi çatısı
altında düzenlediğimiz 2016 Şubat ayı Edebiyat
Buluşması ile andık. 27 Şubat 2016 Cumartesi
günü saat 16.00'da Mülkiyeliler Birliği teraslı
salonda gerçekleştirilen buluşmamızda
konuşmacılarımız Sayın Fahri Aral ve Sayın
Mahmut Temizyürek'ti.

AHMET TELLİ KENDİ ŞİİRİNİ ANLATIYOR

Mülkiye Sanat Merkezi çatısı altında düzenlediğimiz Edebiyat Buluşmaları'nda 6 Mart 2016 Cumartesi günü Mülkiye dostu şairimiz Sayın Ahmet Telli, şiirinin kaynakları üzerine sunum gerçekleştirdi

ŞİİRİNİ ARAYAN HAYATTAKİ İNSAN HALLERİ

1) Düşsüzleşme/düşsüzleştirilme hâli:

- Bizden önceki karşı koyuşları hazırlayan imgesel olanaklar, şiirden gelmedi mi?
- Önce kelâm vardı'yı kutsal kitaplar söylemedi mi?
- Bize dair olana geldiğimizde; 'gülün gül ile tartılacağı' gelecek sezgisinden, 'herkesten yeteneğine, herkese gereksinimine göre'yi Cabet'ten başlayarak ütöpik sosyalistler söylemedi mi? 'Nasıl Yapmalı'yı öncelikle edebiyat sormadı mı?
- İnsanın ve doğanın özgürleşmesi sezgisini politik paradigmalardan önce şiir sufle vermedi mi? Bu anlamda bir ortak kabul olan bütün toplumsal projelerin öncelikle şiirsel bir fikirden yola çıktıkları bir gerçeklik değil mi?
- Gerçeği olgularda aramak ortak bir doğrumuz ise, olgu bu değil mi?
- Yaşadığımız ânı, dünyayı ve geleceği öncelikle sezgilerden yola düşüreceksek, devraldığımız geleneği yeniden kurmak için yine buna gereksinmemiz yok mu?
- Bu gereksinmeyi günümüzde daha yakıcı kılan, insanlığın düşsüzleştirildiği gerçeği değil mi?
- Bütün bu yakıcılıklarla birlikte şiirin günümüzde böyle bir sezgiden de yoksun bırakıldığı bir olgu değil mi?
- Değişmeyenin değiştiremeyeceği gerçeğiyle birlikte düşündüğümüzde, böyle bir yoksunluk ve değişmezlik içindeki şiirin değiştirme olanaklarını imgesel düzlemde sağlayacağı olanaktan yoksun bırakıldığımız vâki değil mi?
- Bununla da, düşsüzleştirilmiş insanın, verili her türden iktidara ve egemenliğe tutsak düşerek kötürümleştirdiği ve kekemeleştirdiği, durumun kendisi değil mi?
- İnsanın ve doğanın özgürleşmesi serüveninde hayatın şiirini aradığı bir olgu değil mi?

2) Kanıksama/meşrulaştırma ve "yaşyoruz işte" deme hâli:

- Düş kurmaktan ve dahası, kurduğu düştan hayatını âzâde tutmuş insan, kendisini, verili değerler ve tüketim ahlâkı scalasına tutsak etmiş olmuyor mu?
- Böylece, kendi düşünün ve bu anlamda kendi hayatının öznesi olamayan insan, verili hayatın nesnesine dönüşüyor mu?
- Başlığımızın kapsam alanına çağırıldığımızda söz konusu insan, içinde sustuğu hayatı kanıksayan ve insan olarak verili hayatı katlanılır kılmak için bunu meşrulaştıran bir refleksler toplamından öteye bir anlam taşıyabiliyor mu?
- Sonuçta adalet duygusundan, hakkaniyetten, gelecek sezgisinden ve bu bağlamda bir entelektüel vicdan pratiği olma tutkusundan yoksun yığın gerçeği ile karşı karşıya kalmıyor mu?
- İnsanı ve doğayı böylesine tüketen bir çılgınlık hâli içinde hayatın, bir imgesel olanak olarak dahi olsa, verili olanı kanıksayıp meşrulaştırma yerine; insanı ve doğayı yeniden üretmek özgürleştirecek şiiri arıyor olması anlaşılır olmuyor mu?

3) Duymama/duyumsamama/duyurmama hâli olarak Ben'i, kendi mutsuzluğunu kutsama hâli

- Egemenlikçi sistemin rehin aldığı mevcut insanlık hâli karşısında insan öncelikle kendisiyle, vicdanıyla ve yaşadığı dünya ile ne kadar barışıktır ve bunda ne kadar sahibidir sorusu ilk soru olamaz mı bu başlık altında?
- Yanıbaşındakini, az ötedekini duymak, duyumsamak ve duyduklarını ona duyurmak yerine onları öteleyen, ötekileştiren ve böylece daha da yalnızlaştıran insanlık gerçeği karşısında günümüzün şiiri nerde durmaktadır?
- Yanıbaşındakini öteleyen ve ötekileştiren insana müdahale hakkını ve yeteneğini yitirmiş şiir, ne kadar inandırıcı olabilir ve şiirin hatırlatıcı olanaklarını hangi sahibilikte anlamlandırabilir?
- Daha yaklaşalım; konumuz şiir ise; şiir, öncelikle dil ile kendisini gerçekleştiren bir varoluş ise, dilsizleşme ve dilsizleştirilme küresel emperyalizmin dayattığı tek dil ve aynılaştırılmış yaşama karşı nereden tavır geliştirebilir; öncelikle dillerin savunusu ile değil mi?

- Yanıbaşımızdaki dillere bunca zaman uygulanmış zulmü, yasağı ve yoksamayı ve artık buralarda laboratuvar diline dönüştürülmüş İbrihça'ya dair vicdan borcumuzu bir an için yok sayalım ama veriler söyler ki, günümüz dünyasında neredeyse her an bir dil yokedilmektedir. Ama yokedilen sadece dil midir? O dilin içinde doğmuş ve yine o dilin içinde ölecek insanlar, kültürler ve daha özelde şiirler de yokedilmiyorlar mı?

- Söylenmektedir yine; şimdilerde, dünya nüfusunun % 96'sı, yeryüzündeki mevcut altı bin dolayındaki dilin % 4'ünü konuşur duruma getirilmişlerdir. Kendi dillerinden başka bir dili, onun tadını, hazzını, nüansını yaşama şansından yoksun bırakılmış Amerikalılar'ın, kendi mutsuzluklarını yeryüzü insanlığının mutsuzluğu kılmalarına şiirin itirazı nerededir?

- Bu mutsuzluğu egemenlerin suçu olmaktan çıkaracak toplumsal davranışı hatırlatacak bir şiir olmayınca, bireyin ben'ini, kendi mutsuzluğunu kutsamasından başka nasıl bir sonuç beklenebilir?

- Mevcut bütün dilleri insanlığın ortak zenginliği ve kazanımı olarak gören bir hayatın; dillerin eşitliği ve kardeşliğini savunacak bir şiiri arıyor olmasından daha hakkaniyetli yaklaşım başka ne olabilir?

4) Kendisinden başlayan bir aşk ile yeryüzünü aşklaştırmanın olanağı olarak insanın aşkhâli

- Kendisinden başlayarak yanıbaşındakiyle, az ötedekiyle, en uzaktakiyle, doğayla, öznesi olacağı düşüyle ilişkisini aşkhâli olarak yaşayacak insanlık hâli, bizleri bütün bu mutsuzluklarımızdan çekip alacak bir hatırlatıcılığa gereksinim duymamakta mıdır?

- Şiirini arayan hayat, bütün bunları kendisinde aşkınlaştıran şiiri, onun kendi dili ile bildirisini aramamalı mı?

- Dilleriyle, doğasıyla, insanlığıyla özgürleşecek bir dünyanın yeni bir düşe ihtiyacı olduğunu öncelikle şiir söylemeyecekse kim ya da ne söyleyecek?

Ahmet TELLİ

ETKİNLİKLER

6 Ocak 2016 Cumartesi günü 14.00-17.00 saatleri arasında Konur Sokak No:1 Kızılay'daki binamızın alt katındaki 1859 Kitap Kafemizde Sayın Doç. Dr. Hüner Tuncer ile imza günü düzenlenmiştir.

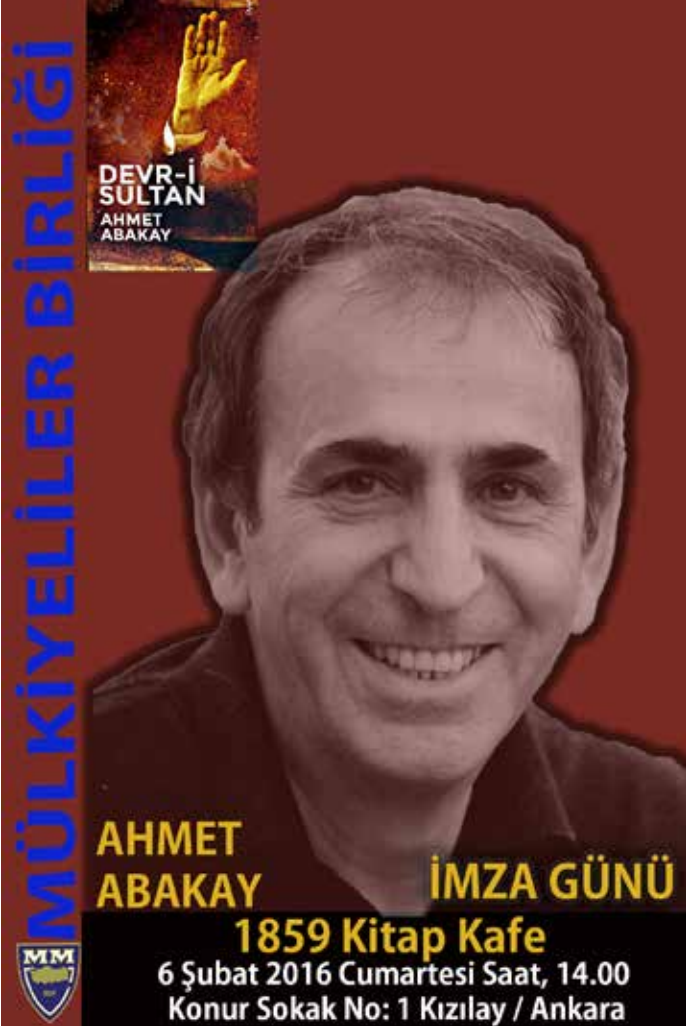

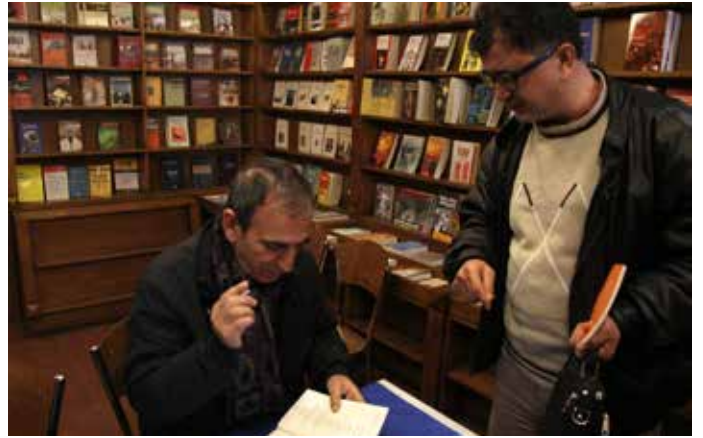
1859 Kitap Kafe’de “İkinci Yeni Şiiri ve Postmodernizm” konulu söyleşi ve imza günü düzenlendi. Zafer Demir’in katılımıyla düzenlenen etkinlik 23 Ocak 2016 / Cumartesi günü saat 14.00’da gerçekleşti.

Zafer Demir, Türk Şiirini, bugün bile etkisi altında tutan İkinci Yeni Şiiri ile ilgili olarak kaleme aldığı kitabında yer alan yazıların büyük bir çoğunluğu, postmodern düşüncenin edebi anlayışını, postmodernizmin felsefi temellerini de dikkate alarak İkinci Yeni Şiirinin söylemiyle ilişkisi bağlamında ve postmodernizmin metinlerarasılık yaklaşımına ağırlık veren bir tutum içinde, anlamaya çalışmaktadır.

Çağdaş Gazeteciler Derneği Genel Başkanı ve Yüksek Danışma Kurulu üyemiz Sayın Ahmet Abakay son çıkan kitabı Devr-i Sultan'ı 6 Şubat 2016 Cumartesi günü saat 14.00'da 1859 Kitap Kafemizde imzaladı.

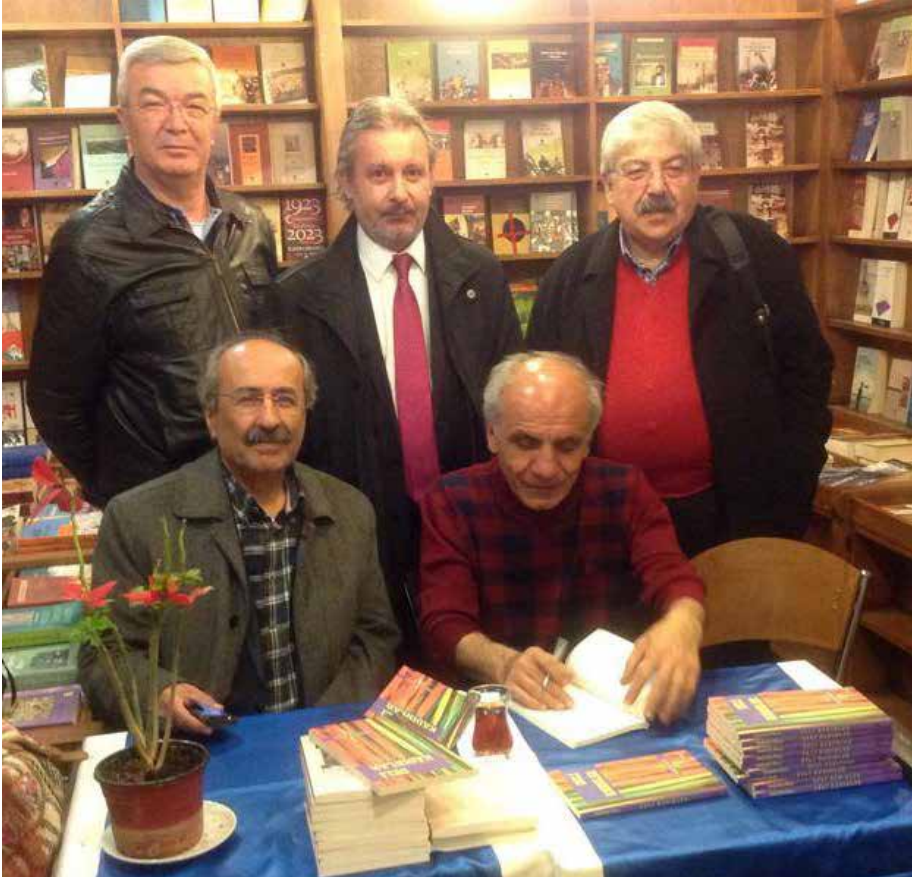

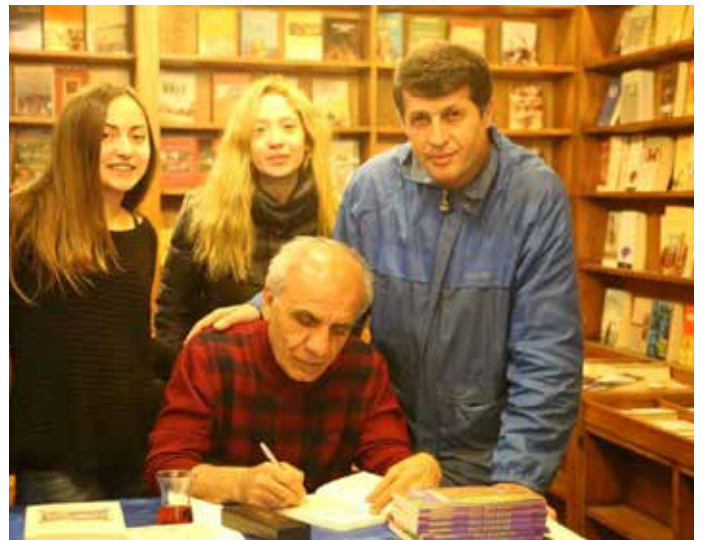
Ayla kutlu
Değerli Edebiyatçımız Sayın Ayla Kutlu bugün, yeni kitabı "Yedinci Bayrak" ı sohbet toplantısı eşliğinde 1859 Kitap Kafemiz'de büyük bir katılımımla imzaladı

SELAATTİN KESER KİTAPLARINI İMZALADI

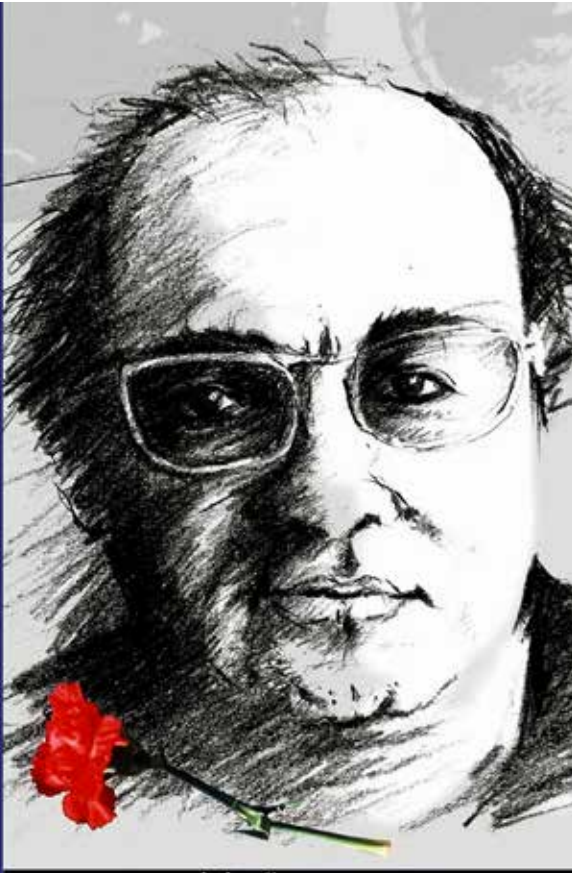
Değerli üyemiz Sayın Selaattin Keser 26 Mart 2016 Cumartesi günü yeni kitapları “Kerpiç Evden Çalınan Hayat” ve “Deli Kadınlar”ı 1859 Kitap Kafemiz’de imzaladı.

ANİYORUZ

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ

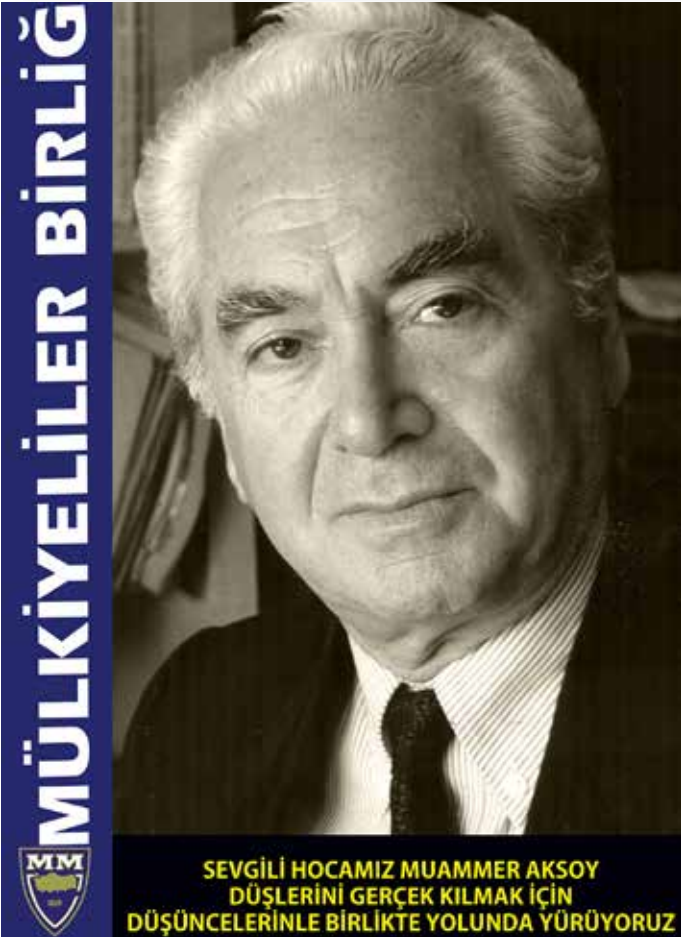
SEVGİLİ UĞUR MUMCU
NE YAPIYORUZ BİLİYOR MUSUN?
UNUTMUYORUZ UNUTTURMUYORUZ!

Sevgili Hocamız Muammer Aksoy'u katledilişinin 26. yılında kabri başında saygıyla andık.

HOCAMIZI UNUTMADIK,
UNUTTURMAYACAĞIZ !!!

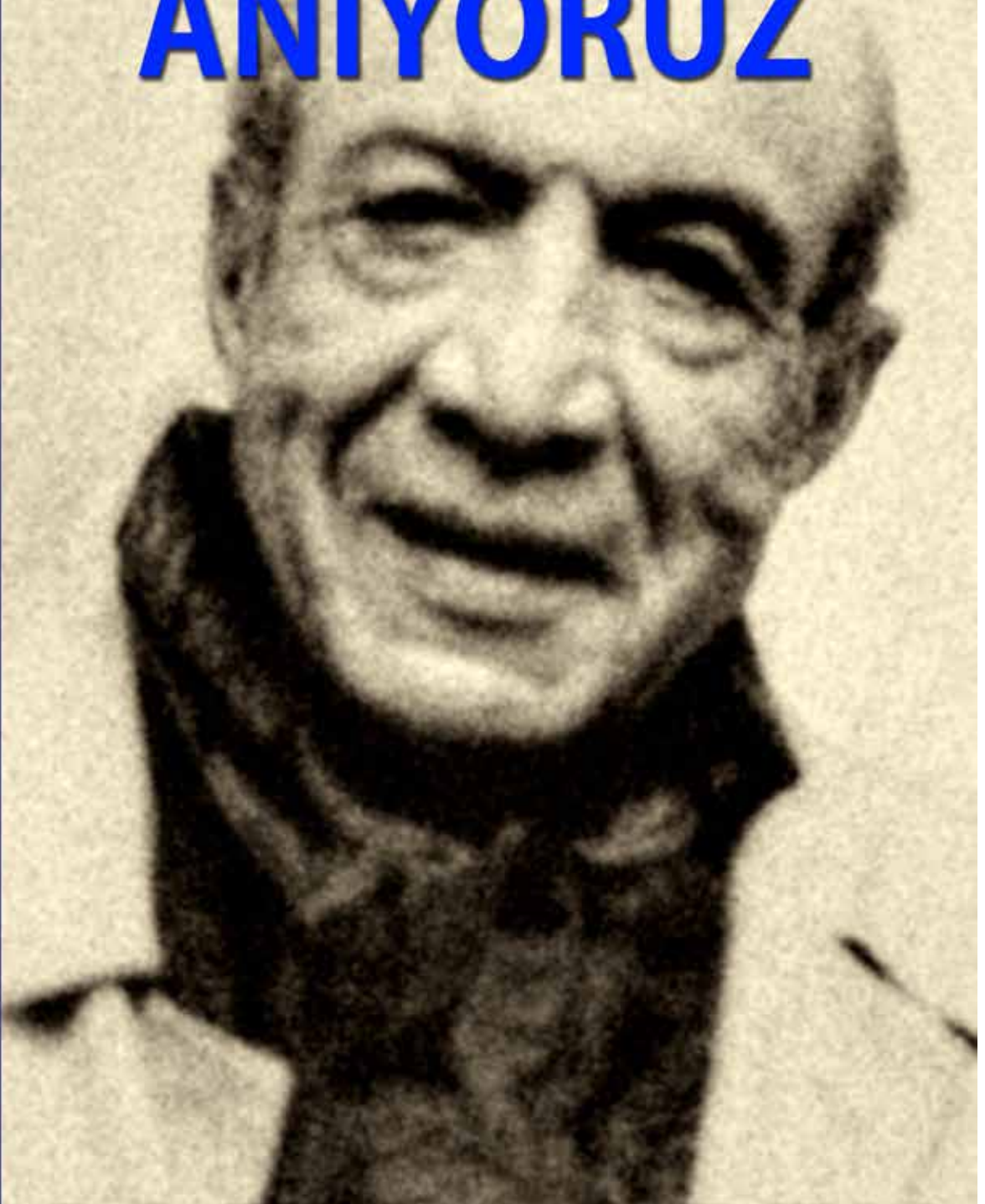

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ

**HOCAMIZI ÖZLEMLE
ANIYORUZ**

SADUN AREN

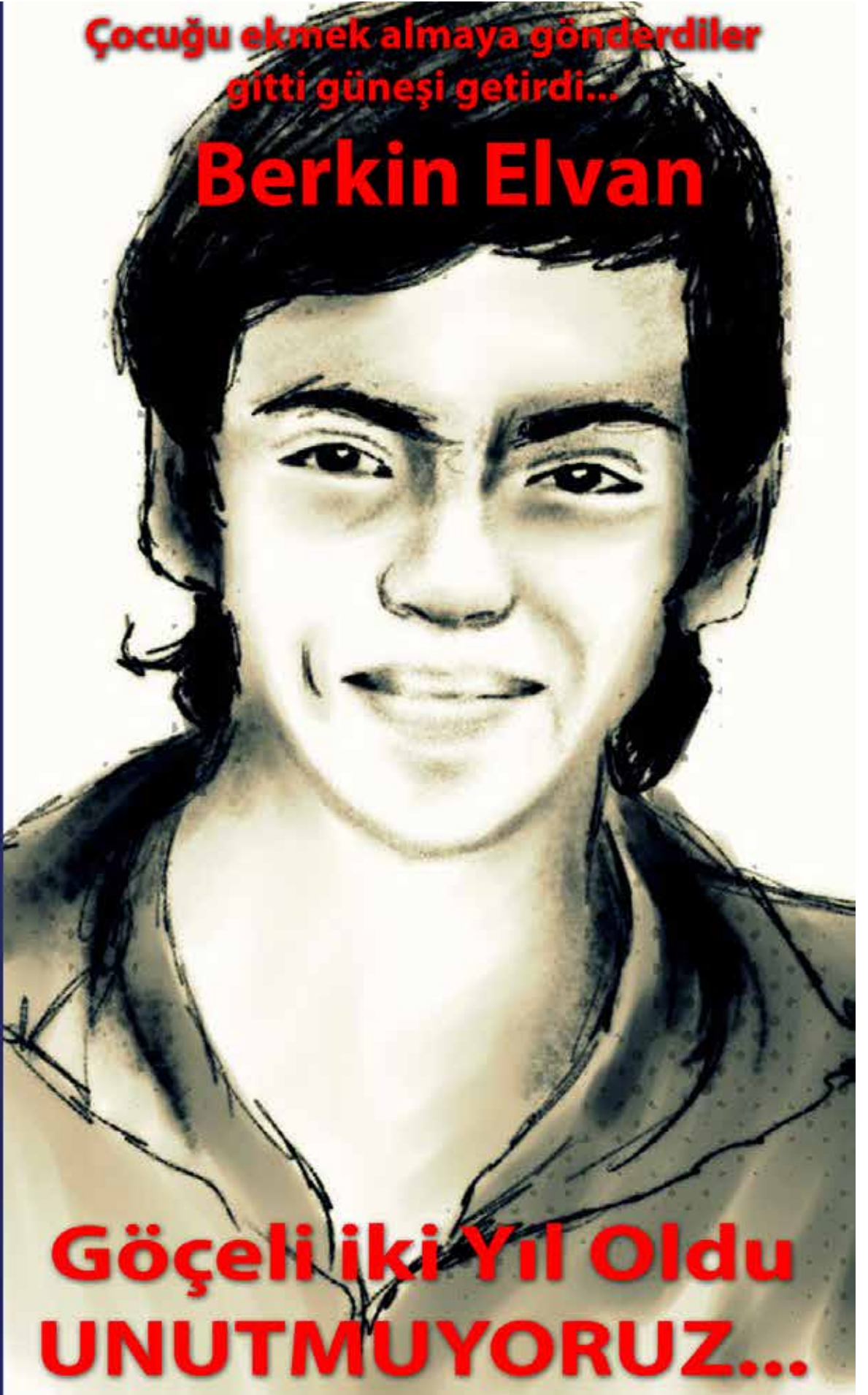
19 Mart 1922 - 8 Mart 2008

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ

Çocuğu ekmek almaya gönderdiler
gitti güneşi getirdi...

Berkin Elvan

**Göçeli iki Yıl Oldu
UNUTMUYORUZ...**

Çocuk Ölmedi

Hayır!
Çocuk öldü
Bak!
Tabutundan hafif
Ülkeden ağır
Dayan şimdi bana

Haritanın bütün renklerinde öldü çocuk
Türkçe'den taa karıncaların diline
Üç denizde ve dağda
Dilsiz taşta ve badem dalında
Senin evinde öldü çocuk, yastığında

Vurulduğunda tam şuradaydı, gördük
Tam buramıza düştü çocuk
Yeminden ağır
Melekten hafif

Çocuk ölmedi diyemezsin tabutu kalbimizle tarttık,
Kurşundan ağırdı
Bir ekmekten hafif

Tutuyorum.
Ağla.
Dayan bana şimdi.
Kalk ayağal

Ingrid Jonker

Çanakkale Zaferinin 101. Yılında
Vatan İçin Toğrağa Düşenlere
Sonsuza Kadar
Şükranla,
Minnetle...

BİLİYORUZ
BUGÜNÜMÜZ
DÜNÜMÜZDÜR

MEMLEKETİMDEN İNSAN MANZARALARI

Mayısın altıncı gecesi yaralandım,
sekiz yerimden.
Yaranın ikisi hala kapanmadı,
teper vakit vakit.

İngilizle karşı karşıyayız,
gayetle yakın,
bizim el bombası onun siperine gider
gelir onunki bizim sipere...
Hücumla kalktık.
Üç adım atmadan yıkıldım yere...
Kasıklarımın üstünü biçmiş
İngiliz'in makineli...
Geçti bir zaman.
Başımı kaldırıp baktım:
Gökte yıldızlar...
Bizimkiler çekilmiş geri,
Boyuna ateş eder İngiliz'in siperi.
Kurşunlar vızır vızır geçer
kafamın üzerinden...
Başladım sürünüp gerilemeye.
Toprağı ellerimle iterim,
alnım gavurdan taraf...
Bir yandan sürünürüm bizim sipere doğru,
"Hey Allahım," derim bir yandan,
"arkamdan yara aldırma bana."
O saat

başka şey gelmez insanın aklına...

Boyuna sürtünür bana şehitler,
doğrusu ben onlara dokunurum.
Kimisi sırtüstü yatar
açık ağzı kan içinde,
kimi yüzükoyun,
kimi diz çökmüş,
elinde mavzer
öylece donup kalmış...
"Hey Allahım," derim kendi kendime,
"öldürecekse beni böyle öldürseydin
elimde silah
diz çökmüş,
yüzüm gavura karşı..."

Neyse gayrı sabah oldu...
İyice açıldı ortalık.
Biz de siperin yanına vardık.
Bir mavzer uzattılar,
Yapıştım süngüsüne,
Beni çekip aldılar içeri...
Sonradan hesapladım;
üç saatte geçmişim
25 metrelik yeri...

Kaldım siperde bir zaman,
İki büklüm...
Yaralar başladı sızlamaya.

Öğleye doğru beni bir arkadaşın sırtına yüklediler,
Geldik fırka nahiyesine...
Çadırlar...
Kazıklar çakılı içinde çadırların,
samanla doldurulmuş kazıkların arası.
Samanların üzerinde boy boy yaralı yatar.
Ağlayan mı dersin,
küfreden mi dinine, imanına...
Makasla kestiler benim elbiseyi,
Bir kaput attılar üzerime...
Sargı bezi yok,
Yaralar açık,
Ama Allahtan
kan akmaz;
karışıp toprakla kurumuş...

Geçti bir zaman,
Dalmışım.
Koltuklarımdan tutulunca uyanıverdim.
Çadırdan dışarı çıkarıldık.
Vakit akşam
Gün kavuşmuş kavuşacak,
Dışarım serin, içerim sıcak...
Dizilmiş mekkâre arabaları sıra sıra,
Sihhiyeler atar yaralıları arabalara,
Üst üste,
Boş buğday çuvalı atar gibi...
Bir tek arabada on, onbeş yaralı,
Bağırın mı dersin
belki o dakika ölen mi?

Neyse yola koyulduk,
Arıburnu'nun yolları taşlık,
Arabalar sarsılır.
Bastı karanlık,
Ben sırtüstü yatarım,
Altımda bir insan gövdesi kımıldanır,
Göğsümde bir çift bacak
ama bir tekinin yarısı yok.
Bayır aşağı ineriz.
Gökyüzü tek mil yıldız,
Bir de inceden inceye bir rüzgâr,
Yürür birbiri peşinden arabalar...

Kum iskelesi'ne vardık sabaha karşı.
Bir çadır orda,
Çadırın içinden seslenir biri
(dışarı çıkmadan):
“-Nerelisin?”
“-Filân yerli”
“-Babanın adı?”
“-Falan”
“-Senin adın?”
“-Filân”
Sıra bana geldi,
Dayanılır gibi değil acıya,
Sövdüm ana avrat arabacıya...
Alışmış herif,
“Söv kardeşim” der,
“kalayla bildiğin gibi”...

Kumların üzerine uzatıldık,
Deniz fışır fışır gidip gelir.
Gayrı iyice ışıdı ortalık.
Kumların üzerinde belki bin yaralı var
belki ziyade.
Bekledik ikindi, vaktine kadar.
Bir vapur geldi:
iki bacalı,
deniz renginde...
Küfrede bağıra çağıra
yüklediler bizi vapura...
Vapurun içi mahşer,
Vıcık vıcık kan,
islim,
yağ,
ter...
Beni ambara indirdiler.
Yola koyulmuşuz,
Yedi gün yedi gece...
Kurtlandı yaralarım,
Kaputu açarım,
kara kara başları
beyaz beyaz kurtlar...
Bakarım eğilip,
Hayvancıklar akıllı,
kaçarlar beni görünce,
tekrardan girerler yaraların içine...

Yedi gün yedi gece.
Öldürmeyince öldürmez Allah...
Türkün sağlamdır naturası,
dayanır...
Sirkeci'ye varmışız sekizinci sabah,
Kaptan demiri atmış,
Ve lâkin
“Bu yanda boş yer yok,” diye istememişler bizi...
Akşam ezanı çekmiş demiri kaptan.
Gelmişiz Haydarpaşa önlerine,
Tıbbiye Mektebi hastaneydi o zaman.
Onlar, “Olur,” demişler.
Bir tayfanın sırtında güverteye çıktım.
Biraz topaldı ama tayfa
demir gibi Laz uşağı...
Bismillah deyip baktım dört tarafa:
İstanbul yanar pırıl pırıl.
Ah canım İstanbul...

Neyse hastaneye girdik.
Duvarlar bembeyaz,
Elektrikler donanma gibi,
Malta taşları tertemiz
gıcır gıcır,
Tekerlekli araba hazır.
Beni üstüne yatırdılar,
Rahat.
Allah devlete millete zeval vermesin.
Devlete dua ettim o saat...”

NAZIM HİKME

HIRANT DİNK'İ ANIYORUZ

MEHMET SELİK HOCAMIZI ANIYORUZ

MEHMET SELİK ANMA TOPLANTISI

Düzenleyenler:
Tuncer Bulutay ve Altuğ Yalçıntaş
9 Mart 2016 14:00
Ankara Üniversitesi
Siyasal Bilgiler Fakültesi
Mülkiye Şeref Salonu

politics.ankara.edu.tr

MEHMET SELİK Hocamızı Anma Toplantısı,
9 Mart 2016 Çarşamba günü saat 14.00 da,
SBF Şeref Salonu'nda yapılmıştır.

DEMOKRASİ ŞÖLENİ

GENEL KURULA GİDİYORUZ YARINA YÜRÜYÜRÜZ

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ

- * Müzayede 20 Mart 2016
- * TSM Konseri 24 Mart 2016
- * THM Konseri 25 Mart 2016
- * Edebiyat Buluşması 26 Mart 2016
- * Kokteyl 26 Mart 2016
- * Genel Kurul 27 Mart 2016

MÜLKİYE SANAT MERKEZİ
Türk Sanat Müziği Topluluğu

KONSERİ

24 MART 2016 PERŞEMBE, 19.00

Siyasal Bilgiler Fakültesi
Prof. Dr. Aziz Köklü Salonu
Cebeci / Ankara

Şef: *Tevfik Soyata*

MÜLKİYE SANAT MERKEZİ
Türk Halk Müziği Topluluğu

KONSERİ

25 MART 2016 CUMA 19.00

Siyasal Bilgiler Fakültesi
Prof. Dr. Aziz Köklü Salonu
Cebeci / Ankara

Şef: İsmail Atalay Yolcu

Ülkemizin içine itilmeye çalışıldığı şiddet sarmalında yaşamını yitiren yurttaşlarımız için duyduğumuz keder nedeniyle 45. Genel Kurulumuza giderken yapmak istediğimiz demokrasi şöleni etkinliklerini iptal ettik.

sanatçılarla mülkiye elele

sanat eserleri bağış müzayedesini
20 mart 2016 pazar 14:00

Mülkiyeliler Birliği Teraslı Salon Konur Sokak No: 1 Kızılay / Ankara

Aralarında Mülkiyeli ressamların da bulunduğu Ankara'da yaşıyan 38 sanatçının toplam 45 adet eserini müzayede için Mülkiyeliler Birliği'ne bağışlamış olduğunu sizlere mutlulukla duyuruyoruz.

20 Mart 2016 Pazar günü saat 14:00'te Birliğimizin teraslı salonunda, 1Sanat Art Management'ın organizatörü Sayın Mehmet Ünal tarafından yapılacak müzayedede eserler Mülkiye burs fonuna aktarılmak üzere satılacaktı.

Çankaya Belediyemizin değerli katkılarıyla hazırlanan müzayede kataloğu Birlik Merkezinden temin edilebilir. Katalog, http://mulkiye.org.tr/files/Muzayede_Katalog.pdf linkinden de görülebilir.

Ankara'daki saldırıda yaşamını yitiren yurttaşlarımız için yastayız. Bu yüzden etkinliğimizi iptal ettik.

BASIN AÇIKLAMALARI

SOMALI KADINLARLA DAYANIŞMA

Somalı Kadınların Ürettiği Organik Ürünler Ankara'da Soma Madenci Katliamı'nın ardından eşlerini kaybeden kadınlar tarafından kurulan işletmede üretilen ürünler, Ankara'da satışa sunulacak.

Mülkiyeliler Birliği tarafından getirilen ürünler, 3 Mart 2016 Perşembe gününden itibaren 8 Mart'a kadar Konur Sokak No:1'de bulunan Mülkiyeliler Birliği önünde kurulacak standta satışa sunulacak. Elde edilen gelirin tamamı Somalı kadınlara gidecek.

Bu yıl gelecek ürünler şöyle: Domates salçası, biber salçası, tarhana, reçel, erişte, kaşık turşusu. Mülkiyeliler Birliği geçtiğimiz yıl da ürünleri Ankara'ya getirmiş ve çok kısa bir sürede satışı tamamlayarak ürün bedellerini Soma'ya göndermişti.

Artvinliler günlerdir Cerattepe gibi bir doğa harikasını bütünüyle yok edecek madencilik faaliyetlerine karşı mücadele ediyor. Artvinliler, birlik halinde, Artvin'in üstünde bulunan doğal varlıkların, altındakilerden daha değerli olduğunu bütün Türkiye'ye anlatmaya çalışıyorlar. On binlerce Artvinli, yekvücut olmuş durumda yaşam alanlarını korumak için direniyorlar.

Mülkiyeliler Birliği olarak doğanın yok edilmesine karşı mücadele eden Artvinlilerin bu onurlu mücadelesini destekliyoruz.

Diğer taraftan madencilik faaliyetleri, Bergama köylülerinin üzerinden 20 yıldan fazla zaman geçen mücadeleleri sırasında da ortaya çıktığı gibi, hiçbir yasal mevzuata bağlı kalmadan tamamen talana dayalı bir anlayışla sürdürülüyor.

Anayasa'da, yasalarda ve ilgili mevzuatlarda doğanın tahrip edilmesini engelleyebilecek çok sayıda hüküm bulunmasına rağmen, daha fazla kâr elde edebilmek için ülkemizin, halkımızın geleceğini yok edecek faaliyetlerde bulunmaktan çekinmiyorlar. Ormanlar, akarsular ve denizler, bu tür şirketlerin hizmetine sunuluyor.

Madencilik faaliyetleriyle başlayan, termik santraller HES'ler ve nükleer santrallerle devam eden faaliyetlerin Türkiye'ye hiçbir değer kazandırmayacaktır. Aksine, doğal güzelliklerimizin, yaşam alanlarımızın tahrip olmasına ve giderek yok olmasına neden olacaktır.

Geçmişten bugüne halkın çıkarlarını savunmuş bir örgüt olan Mülkiyeliler Birliği olarak, yaşam alanlarını sınırsız sömürüye sermaye yapmak isteyenleri bir kez daha uyarıyoruz: Ülkemizin tek karış toprağı bile doğayı tahrip eden ekonomik faaliyetler için kullanılmamalıdır. Tıpkı Bergama'da, Kazdağları'nda, Sinop'ta, Karadeniz'de, Munzur'da ve ülkenin dört bir tarafında yaşam alanlarını korumak için mücadele edenler gibi Artvinliler de ülkelerini savunmaktadırlar. Ve sadece bu bile, onların bütün toplumumuz tarafından desteklenmesini, mücadelelerinin sahiplenilmesini gerektirir.

20 Şubat 2016

Mülkiyeliler Birliği Yönetim Kurulu

SORUŞTIRMALAR DERHAL GERİ ÇEKİLSİN

Kamuoyuna Duyuru,

Ankara Üniversitesi Rektörlüğü önemli bir kısmı Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden olan 121 bilim insanı hakkında akademisyenler bildirisinde imzaları bulunduğu gerekçesiyle disiplin soruşturması açmış bulunmaktadır. Bu durum üniversite yönetimlerinin bile siyasi iktidarların dayatmalarına boyun eğdiği ve akademisyenlerin baskı altına alınmak istendiği anlamına gelmektedir.

Gerek Siyasal Bilgiler Fakültesi Akademik Kurulu gerekse Mülkiyeliler Birliği'nin yaptığı açıklamalarda yer alan, "akademisyenlerin görüşlerini açıklamalarının engellenemeyeceği ve bu görüşlerin adli ya da idari soruşturma konusu yapılamayacağı" yönündeki uyarı ve tespitlere rağmen, Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'nün hocalarımıza soruşturma açması, 12 Eylül darbesi sonrasında üniversitelerden uzaklaştırılan bilim insanlarına yapılanlardan farksız bir tutumdur. Ankara Üniversitesi Rektörlüğü bu tavrıyla, sıkıyönetim dönemlerindeki üniversite yönetimleriyle birlikte anılmayı göze almıştır.

Üniversite yönetimleri, geleceğe onurlu bir miras bırakmak istiyorlarsa, bu dayatmaların gereğini yapmak yerine bilimin ihtiyaçları doğrultusunda hareket etmelidir. Büyük oranda bilimin değil siyasi baskıların yönlendirmesiyle hareket eden üniversiteler, ülkemizin temel sorunlarının çözülmesi için çaba harcamak, bunun için bilimsel çalışmalar yapmak yerine, mesleğinin gereğini yapanları cezalandırmaya çalışmaya devam ederlerse, bilinmelidir ki ülkenin sorunları daha da artacak ve her alanda çözümsüzlüğün yol açtığı açmazlarla karşı karşıya kalınacaktır. Böyle bir ortamda bilim de önemli bir yara alacaktır.

Mülkiyeliler Birliği olarak, hocalarımıza açılan bu soruşturmanın derhal geri çekilmesi ve evrensel üniversite geleneğine yakışan bir tavır alınması gerektiğini bir kez daha hatırlıyoruz.

Mülkiyeliler Birliği Yönetim Kurulu

“BU SUÇA ORTAK OLMAYACAĞIZ”

KAMUOYUNA DUYURU – 20 Ocak 2016

Türkiye bir haftayı aşkın bir süredir, bugün sayıları 2000’i aşan akademisyenin “Bu Suça Ortak Olmayacağız” başlıklı bildirisini üzerine olağanüstü bir süreç yaşıyor. Akademisyenlerin imzaya açtıkları metni kamuoyuyla paylaşmasının ardından, tarihimizde daha önce de görülen bir “cadı avı” başlatıldı.

Aralarında üyelerimizin de bulunduğu akademisyenlerin gerek devlet yöneticileri gerekse basın yayın organları tarafından ilk günden itibaren hedef gösterilmesi, ölümlerle tehdit edilmesi, haklarında soruşturma ve davalar açılacağına en yetkili ağızlar tarafından dile getirilmesi, her şeyden önce toplumsal barışı ciddi biçimde tehdit etmektedir.

Akademisyenler, Türkiye’nin imza attığı uluslararası anlaşmalara, mevcut Anayasasına ve diğer iç mevzuatına göre ifade özgürlüğü kapsamında bir görüş belirtmişlerdir. Bu kapsamda değerlendirilmesi gereken akademisyenlerin bu girişiminin, eleştiriyi değil tehditlerle karşılaşması, ülkemiz demokrasisi için de tehlikelidir.

Gelecek kuşaklara utanç duyulacak bir miras bırakılmak istenmiyorsa, bu haksız girişimlerden, kışkırtma ve hedef göstermelerden bir an önce vazgeçilmelidir.

Bildirinin haklı olup olmadığını, içeriğini, parmak bastığı sorunları ve önerilerini, tartışarak öğrenebiliriz. Hiç şüphe yok ki özgür bir ortamda yapılacak bu tür tartışmalarda, bildiri içeriğine ilişkin taban tabana zıt görüşler de ileri sürülebilir ve bu sürecin ancak böyle değerlendirilmesi Türkiye’yi geliştirecektir. Bu yapılmadan, söz konusu bildirinin ölüm tehditlerine varan tepkilerle karşılaşılması, toplumdaki kamplaşmaları daha da kışkırtmak dışında bir işe yaramayacaktır.

Türkiye’nin geleceği dar siyasi çıkar ve hesaplara kurban edilmemelidir.

Mülkiyeliler Birliği olarak, bu sürecin tek bir kişi dahi zarar görmeden sona erdirilmesi için her türlü çabayı harcayacağımızı duyuruyoruz.

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ YÖNETİM KURULU

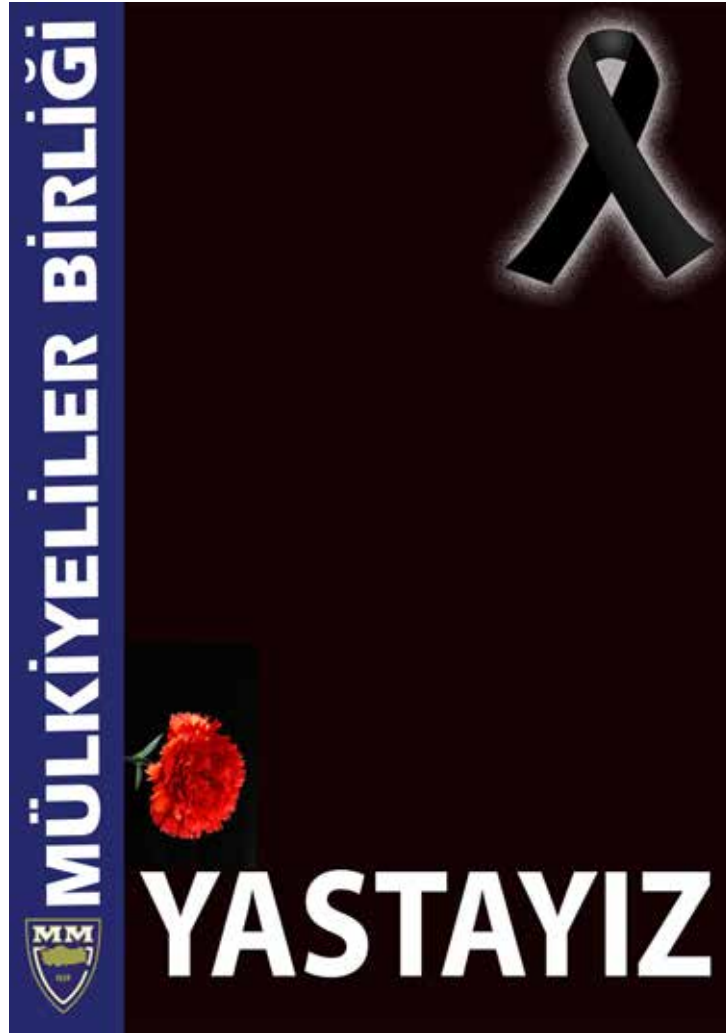
Kamuoyuna Duyuru – 5 Şubat 2016

Ankara Üniversitesi Rektörlüğü önemli bir kısmı Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden olan 121 bilim insanı hakkında akademisyenler bildirisinde imzaları bulunduğu gerekçesiyle disiplin soruşturması açmış bulunmaktadır. Bu durum üniversite yönetimlerinin bile siyasi iktidarların dayatmalarına boyun eğdiği ve akademisyenlerin baskı altına alınmak istendiği anlamına gelmektedir.

Gerek Siyasal Bilgiler Fakültesi Akademik Kurulu gerekse Mülkiyeliler Birliği'nin yaptığı açıklamalarda yer alan, "akademisyenlerin görüşlerini açıklamalarının engellenemeyeceği ve bu görüşlerin adli ya da idari soruşturma konusu yapılamayacağı" yönündeki uyarı ve tespitlere rağmen, Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'nün hocalarımıza soruşturma açması, 12 Eylül darbesi sonrasında üniversitelerden uzaklaştırılan bilim insanlarına yapılanlardan farksız bir tutumdur. Ankara Üniversitesi Rektörlüğü bu tavrıyla, sıkıyönetim dönemlerindeki üniversite yönetimleriyle birlikte anılmayı göze almıştır.

Üniversite yönetimleri, geleceğe onurlu bir miras bırakmak istiyorlarsa, bu dayatmaların gereğini yapmak yerine bilimin ihtiyaçları doğrultusunda hareket etmelidir. Büyük oranda bilimin değil siyasi baskıların yönlendirmesiyle hareket eden üniversiteler, ülkemizin temel sorunlarının çözülmesi için çaba harcamak, bunun için bilimsel çalışmalar yapmak yerine, mesleğinin gereğini yapanları cezalandırmaya çalışmaya devam ederlerse, bilinmelidir ki ülkenin sorunları daha da artacak ve her alanda çözümsüzlüğün yol açtığı açmazlarla karşı karşıya kalınacaktır. Böyle bir ortamda bilim de önemli bir yara alacaktır.

Mülkiyeliler Birliği olarak, hocalarımıza açılan bu soruşturmaların derhal geri çekilmesi ve evrensel üniversite geleneğine yakışan bir tavır alınması gerektiğini bir kez daha hatırlıyoruz.

KAMUOYUNA DUYURU – 18 Şubat 2016

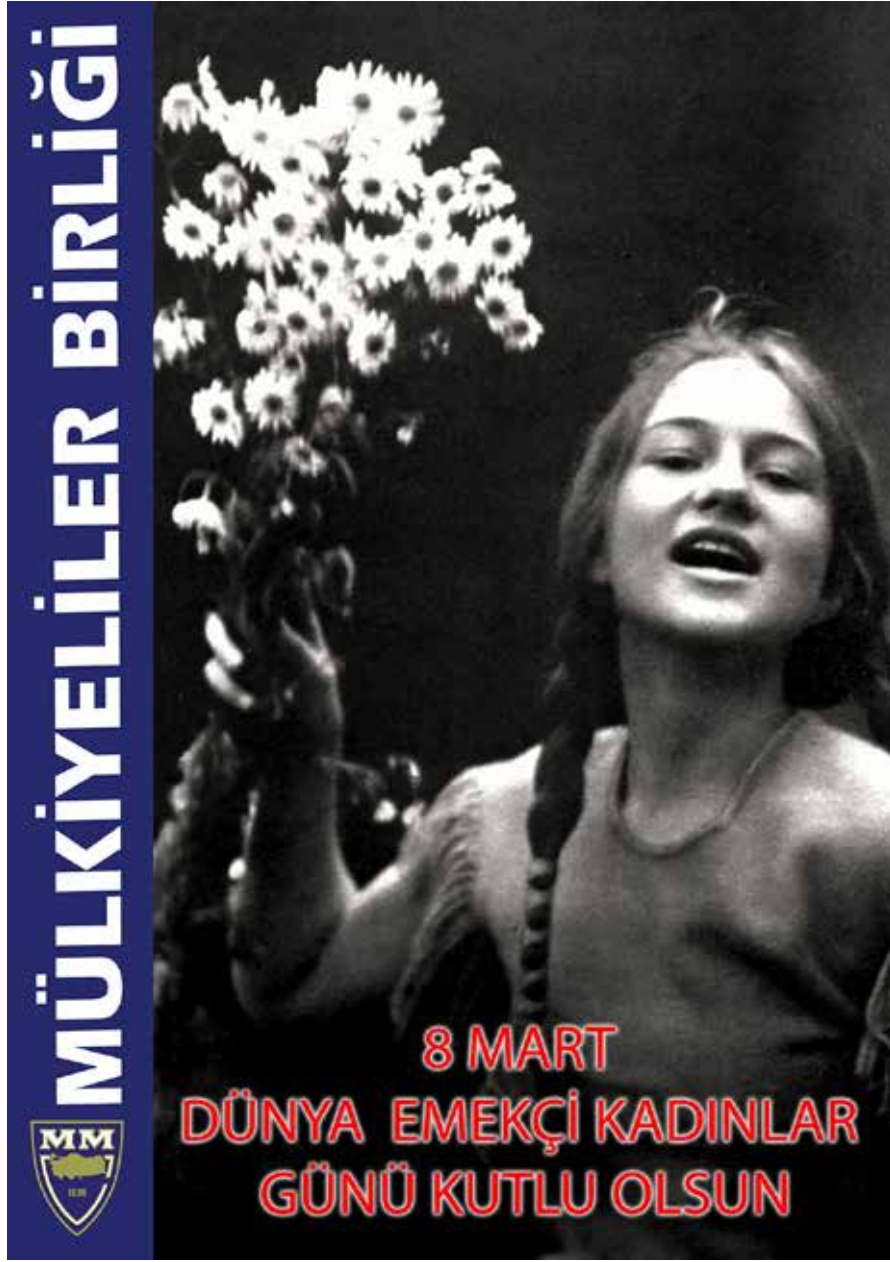
Reyhanlı, Diyarbakır, Suruç, Ankara ve İstanbul'da gerçekleşen bombalı saldırılar ve katliamların ardından bir kez daha Ankara'da en az 28 kişinin ölümüne neden olan bir bombalı saldırı gerçekleşti. Son yıllarda uygulanan politikalar, Türkiye'yi giderek daha fazla bu tür saldırılara açık hale getirdi. Bunun "Yurtta Sulh Cihanda Sulh" anlayışıyla şekillenen politikaların bütünüyle terk edilmesiyle doğrudan bağlantısı var. Türkiye, bütün emperyal güçlerin istediği gibi çomak sokabildiği bir Ortadoğu ülkesi olmak yerine, insanlığın evrensel birikiminin gerektirdiği demokratik bir ülke olmalıdır.

Çeşitli biçimlerde gerçekleşen terörist eylemlerin, dünyanın hiçbir yerinde tek başına sıkı güvenlik politikalarıyla engellenemediği ortada. Bu eylemleri engellemenin bugün görünen tek yolu, içeride ve dışarıda barışın egemen olacağı bir politik çizgiyi etkin hale getirmekle mümkün olabilecektir.

Türkiye'nin bütün sivil toplum örgütlerine, demokratik kitle örgütlerine, sendikalarına, meslek örgütlerine ve siyasi partilerine, şiddet ve terörizmi gerileterek barışı egemen kılacak bir hattın örülmesi konusunda ciddi sorumluluklar düşmektedir. Mülkiyeliler Birliği, bu yöndeki çabaların geçmişte olduğu gibi bugün de içinde olacaktır.

Mülkiyeliler Birliği olarak, yaşamını yitiren vatandaşlarımıza rahmet, yakınlarına başsağlığı, yaralılara acil şifalar diliyor ve terörizmi bir kez daha lanetliyoruz.

Mülkiyeliler Birliği Yönetim Kurulu

KAMUOYUNA DUYURU – 8 Mart 2016

Erkek egemen toplumsal yapının yarattığı eşitsizlik ortamında bir 8 Mart'a daha girdik.

Siyasal ve toplumsal alanda kadının geri plana itildiği, devlet aygıtının ve onu idare edenlerin her geçen gün erilleşen tavırlarının açığa vurulduğu bir dönemden geçiyoruz.

Yasama, yürütme ve yargı organları ve idare erkek egemenliğini meşrulaştıracak bir biçimde kurgulanıyor. Sadece devlet kurumlarına değil, bütün toplumsal yapılara erkeklerin erki damga vuruyor.

Geçtiğimiz yüzyılda bütün dünyada etkili olmaya başlayan kadın hareketleri birçok kazanım elde edilmesini sağladı. Bu kazanımlar Türkiye'de de çeşitli dönüşümler yaşanmasına neden oldu. Buna rağmen son 15 yıldır kadınlar ülkemizde gerçek anlamda ikinci sınıf vatandaş olarak görülmeye başlandı.

Kadınların; evde, sokakta, fabrikada, tarlada, istediği yerde ve istediği zaman, istediğini yapma özgürlüğünü savunuyoruz. Tüm kadınların 8 Mart'ını kutluyoruz.

Mülkiyeliler Birliği olarak kadınların mücadelesini selamlıyoruz.

Mülkiyeliler Birliği Yönetim Kurulu

KAMUOYUNA DUYURU (14.03.2016)

“Çeşitli biçimlerde gerçekleşen terörist eylemlerin, dünyanın hiçbir yerinde tek başına sıkı güvenlik politikalarıyla engellenemediği ortada. Bu eylemleri engellemenin bugün görünen tek yolu, içeride ve dışarıda barışın egemen olacağı bir politik çizgiyi etkin hale getirmektir.

Türkiye'nin bütün sivil toplum örgütlerine, demokratik kitle örgütlerine, sendikalarına, meslek örgütlerine ve siyasi partilerine, şiddet ve terörizmi gerileterek barışı egemen kılacak bir hattın örülmesi konusunda ciddi sorumluluklar düşmektedir. Mülkiyeliler Birliği, bu yöndeki çabaların geçmişte olduğu gibi bugün de içinde olacaktır.”

Diyarbakır, Suruç, Ankara Garı, İstanbul Sultanahmet ve Ankara saldırı ve katliamlarının ardından, son saldırının üzerinden henüz bir ay geçmeden yeni bir katliam gerçekleşti. Onlarca insanımızın yaşamını yitirdiği bu saldırıyı ve gerçekleştirenleri lanetliyoruz. Önceki saldırı sonrası yaptığımız açıklamadaki tespit ve önerilerimizi yineliyoruz. Vatandaşlarımız böyle bir ortamda yaşamayı hak etmiyor. Bu tür saldırıları önlemekle görevli olanlar, saldırılara neden olan politikaları devam ettirmekte kararlı görünüyor. Bu aymazlığın bedelini hep birlikte ödüyoruz.

Böyle bir saldırı olasılığının bulunduğu milyonlarca insandan gizlenmesi; dahası engellemek için hiçbir çalışmanın yapılmamış olması, kabul edilemez. Sorumlular, sorumluluklarının gereğini yerine getirmemişlerdir.

Bütün bunlara rağmen, insanlarımızın güven içinde yaşayabileceği bir ülkeden umudunu kesmemeleri bugün için yaşamsal önemdedir. Çünkü bu umut yitirildiğinde, savaş baskı ve terör politikalarını uygulayanlar hedeflerine ulaşır.

Mülkiyeliler Birliği olarak, yaşamını yitirenlere rahmet, yakınlarına başsağlığı, yaralılara acil şifalar diliyoruz.

Mülkiyeliler Birliği Yönetim Kurulu

Kamuoyuna Duyuru (31 Mart 2016)

Bugün ortada hiçbir neden yokken polis, Hukuk Fakültesinde öğrenciler arasındaki gerilimi bahane ederek Ankara Üniversitesi Cebeci kampüsündeki bütün fakültelere girmiş ve aralarında SBF'lilerin de bulunduğu 13 öğrenciyi gözaltına almıştır.

Sınav döneminde yaşanan ve eğitim hakkının gasp edilmesi anlamına da gelen bu saldırıda, hem öğrenciler hem de öğretim elemanlarını hedef alan polisin tutumu kabul edilemez.

Güvenlik güçleri okulumuzdaki ortama müdahaleden vazgeçmelidir. Bu müdahaleler olmadığında Fakültemizde hiç bir olay yaşanmayacağı açıktır.

Öğrencilerimize de çağırımız, eğitim hakkının engellenmesine yönelik bu tür provokatif saldırılarda tıpkı bugün yaptıkları gibi sağduyuyla hareket etmelerini sürdürmeleridir.

Mülkiyeliler Birliği olarak yarın yapılacağı açıklanan SBF-Mülkiye Akademik Kurul toplantısında alınacak kararın yanında olacağımızı duyuruyoruz.

Birliğimiz, hem öğrencilerimizin hem de öğretim elemanlarımızın yanında olmayı sürdürecektir.

Mülkiyeliler Birliği Yönetim Kurulu

BASINDA

MÜLKİYE

Somalı kadınlardan ORGANİK PAZAR

Somalı kadınların ürettiği organik ürünlerin satıldığı pazar, Ankaralılarla buluşuyor. Mülkiyeliler Birliği Genel Merkez Binası önünde açılan stand Başkentlilerin desteğini bekliyor.

Soma Emekçi Kadınlar İktisadi İşletmesi tarafından başlatılan Geleneksel Soma Organik Ürünler Pazarı, dün Kızılay Konur Sokak'taki Mülkiyeliler Birliği Merkez Binası önünde açıldı. Elde edilen gelirin tamamının So-

ma'da eşlerini kaybeden, eşleri işten atılan emekçi kadınlara gittiği pazar, Soma maden faciasının yıl dönümü 27 Nisan 2015'ten sonra ikinci kez Ankaralılarla buluştu. Somalı emekçi kadınların ürettiği; salça, reçel, erişte, tarhana, kaşık turşu gibi organik ürünler satışa sunulduğu pazarda gönüllü öğrenciler tezgahların başında duruyor. Mülkiyeliler Birliği'nin desteğiyle düzenlenen pazar 8 Mart'a kadar devam edecek. ● NAZ AKMAN

Geçen hafta: ODTU ve Balbay

A- A+

Yayınlanma tarihi: 05 Ocak 2016 05:00

Geçen haftayı iktidarın ODTÜ'yü hedef almasıyla başlayan olaylarla kapadık. Türkiye'nin parlak bir bilim yuvası olarak ün yapan bu üniversite, 70 yıllık tarihi boyunca ileri insanlıktan yana sürdürdüğü gelenekten ödün vermediği için, iktidarın gazabına uğramış görünüyor. ODTÜ öğrencileri, üniversiteye giriş sınavlarında en yüksek puan ortalamasını tutturarak gençlik kesimidir. Bu gençlerden ne istendiğini okurlarım olarak bir kez daha görmek istiyorsanız, çoğu zaman güvenerek yaptığım gibi, Mülkiyeliler Birliği Yönetim Kurulunun bildirisinden alıntılıdığım şu paragrafı okuyun:

"ODTÜ, Türkiye'nin öncelikli ihtiyacı olan bilimsel üretime en fazla katkı sunan üniversitedir ve tıpkı Mülkiye gibi Türkiye'ye, bu ülkenin insanlarına, topluma hizmet etme konusunda önemli bir birikime sahiptir ve bu birikimi halkın hizmetine sunmaya devam etmektedir. Dolayısıyla ülkemizin asıl beklentisi de, farklı siyasi görüşlere mensup on binlerce mezunu olan ODTÜ'nün bu tür kabul edilemez saldırılarla değil, bilimsel çalışmaların gerektirdiği ihtiyaçlarıyla anılması tartışılmalıdır."

Bana kalırsa geçen haftanın önemli olaylarından biri de Gazeteci Mustafa Balbay'ın CHP genel başkanlığına adaylığını koyması dolayısıyla televizyon ekranlarında yaptığı açıklamalarıdır.

81 yaşında bir aydın olarak uzun yıllardan beri CHP'nin izlediği yolu yordamı az çok bildiğimi söyleyebilirim. Bu uzun süreçte CHP, gerçek muhalefetin görevlerini iki kez yerine getirebilmiş ve Türkiye'nin siyasal yaşamındaki yeni soluğu duyumsatabilmiştir: Birincisi, 1950'li yılların sonlarında Demokrat Partinin antidemokratik eğilimlerine karşı direnmesi, ikincisi ise Bülent Ecevit'in "Ortanın solu" sloganıyla getirdiği soluktur. Balbay'ın genel başkanlığa adaylığını koyarken açıkladığı gerekçeler ve getirmek istediği yeniliklerden oluşan düzeyli program hakkındaki özet bilgiler, üçüncü bir solüğün umudunu verdi bana. Üstelik Balbay, hem entelektüalizmin hem de centilmenliğin temsilcisi olarak konuşuyor. Gerisi CHP Kurultayının bileceği iş. Onu da göreceğiz.

Okurlarıma yeni yıl için birkaç söz söylemek isterdim, ama hangi klişe lafı söylesem inandırıcı olmayacak, beni bağışlayın...

Bir not: 1977-83 yılları arasında çıkardığımız aylık Türkiye Yazıları dergisinin yazarlarından öykücü arkadaşımız Celâl Özcan'ı yitirdik. Şimdi o da ışıklar içinde yatıyor.

Ahmet SAY

Tüm yazıları

Türkiye'nin geleceği dar siyasi çıkar ve hesaplara kurban edilmemelidir

Mülkiyeliler Birliği Yürütme Kurulu, Akademisyenlerin "Bu Suça Ortak Olmayacağız" başlıklı bildirisine ve birliğe gözlemci tepkilerine ilişkin bir açıklama yayımladı. Başlıklarla "Acil önlemler alınmalı, açılımında, sade dışarıya kapısının değiştirilmesi ve tartışılması gereken bölgenin tümüne varan tehdide karşı alınması zorunlu birinci tehdit etliğine yorgun yapılarak, "Türkiye'nin geleceği dar siyasi çıkar ve hesaplara kurban edilmemelidir" dendi.

Açıklamanın taslağı şöyle:

"Türkiye bir kalkınış aşkını bir strateji, bağlan olmayan 2003'ten itibaren Akademisyenler 'Bu Suça Ortak Olmayacağız' başlıklı bildirisini üzerine almıştı ve bir süre yaygın. Akademisyenlerin inanca açıklanmış meşru katmanıyla beraberleşiminin ardından, başlıklarında daha önce de görülen bir 'acıları' bayıldı.

Acılarında öylelerinin de bulunduğu akademisyenleri gerek devlet yöneticileri gerekse basın yayın organları tarafından da gönderebilen hedef gösterilmesi, ölümle tehdit edilmesi, haklarında değerlendirmesi gereken akademik başarı ve yekül araçlar tarafından da getirilmesi, her şeyden önce toplumsal dayanışma biçiminde birleştirilmiştir.

Academyenler, Türkiye'nin enza atığı muhtatları anlaşılmaz, mevcut Anayasasına ve diğer iç mevzuatına göre dışarı dışarıya kapısının değiştirilmesi ve tartışılması gereken bölgenin tümüne varan tehdide karşı alınması zorunlu birinci tehdit etliğine yorgun yapılarak, "Türkiye'nin geleceği dar siyasi çıkar ve hesaplara kurban edilmemelidir" dendi.

Devletçilik kaygılara utanç duyulacak bir miras bırakılmak istemiyoruz, bu hakları gerçekleştirilmesini, kaygılarına ve hedef göstermelerine bir an önce vazgeçmelerini.

Bizim haklı olarak şüpheleniyor, çekişme, pıncak basıldığı sorunları ve özerklikleri, tartışarak öğrenilebilir. Hiç şüphesiz yok hüqufta bir ortamda yapılacak bu tür tartışmalar, birinci çereğine aşkın taban tabana zedeleniyorlar ve bu yüzden ancak böyle değerlendirilmez Türkiye'yi geliştirirler. Bu yapılmaz, söz konusu bitirilen özerklik tartışmaları varan tepkilerde karşılaması, toplumdaki karşılamaların daha da yakınlaşarak devam etmesi gerekmektedir.

Türkiye'nin geleceği dar siyasi çıkar ve hesaplara kurban edilmemelidir.

Mülkiyeliler Birliği olarak, bu sorunu tek bir kamu davası olarak görmekten sonra erdirmiş için her türlü çabayı harcamayacağız diyoruz.

Mülkiyeliler Birliği Yürütme Kurulu (HABER MERKEZİ)

İpek Kanar

Zombi, yaratıcısını vuruyor

Bu yazıyı okuduktan sonra...

Benim de ilgilerimdeniz

Türkiye'nin geleceği dar siyasi çıkar ve hesaplara kurban edilmemelidir. Akademisyenlerin "Bu Suça Ortak Olmayacağız" başlıklı bildirisine ve birliğe gözlemci tepkilerine ilişkin bir açıklama yayımladı. Başlıklarla "Acil önlemler alınmalı, açılımında, sade dışarıya kapısının değiştirilmesi ve tartışılması gereken bölgenin tümüne varan tehdide karşı alınması zorunlu birinci tehdit etliğine yorgun yapılarak, "Türkiye'nin geleceği dar siyasi çıkar ve hesaplara kurban edilmemelidir" dendi.

Yazarın diğer yazıları

Benim de ilgilerimdeniz

Türkiye'nin geleceği dar siyasi çıkar ve hesaplara kurban edilmemelidir. Akademisyenlerin "Bu Suça Ortak Olmayacağız" başlıklı bildirisine ve birliğe gözlemci tepkilerine ilişkin bir açıklama yayımladı. Başlıklarla "Acil önlemler alınmalı, açılımında, sade dışarıya kapısının değiştirilmesi ve tartışılması gereken bölgenin tümüne varan tehdide karşı alınması zorunlu birinci tehdit etliğine yorgun yapılarak, "Türkiye'nin geleceği dar siyasi çıkar ve hesaplara kurban edilmemelidir" dendi.

GÜNCEL

Mülkiyeliler Birliği Genel Kurulu toplandı

27 Mart 2016 Pazartesi

Yürütme Kurulu

Edilir ERDEM
Mehmet DEĞERLİYİZ
Yürütme Kurulu Başkanı
YÜRÜTME KURULU ÜYELERİ
ERDEM SAHİNBAŞI
KEMAL SEVİL
KURBAN YAĞCI

CİHAN

Mülkiyeliler Birliğinden Cerattepe'ye destek

27 Mart 2016

Mülkiyeliler Birliği, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın tereddütlerine karşı desteklerini belirtirken...

KENT GÜNLÜĞÜ

Sanatçılarla Mülkiye Elele

Sanatçılarla Mülkiye Elele

*Mülkiyeliler Birliği Vakfı Öğrenci Bursları Yararına

RESİM MÜZAYEDESİ

20 Mart 2016 Pazar Saat: 14.00

Mülkiyeliler Birliği Terakki Salonu
Konur Sokak No: 1 Kızılay / Ankara

KİTAP TANITIMI

Kurthan Fişek, Das Yönetim: Devlet, İktidar ve Bürokrasinin Marksist Analizi, Levent Demirelli, Recep Aydın (der.), NotaBene Yayınları, Ankara, 2016

Kurthan Fişek, hem kamu yönetimi alanında Türkiye akademisinde hem de Türkiye gazeteciliğinde önemli isimlerden biri olarak anılır. Gazeteciliği ve akademisyenliğinin türlü nedenlerden dolayı kesintilere uğramasına rağmen Hoca her iki alanda da iz bırakmayı başarır. Eğlenceli sohbetleri, muzipliği, kendine yakışan ağzı bozukluğuyla sıkça anılan Kurthan Hoca'nın akademik tarafının unutulduğu da sevimsiz bir gerçek.

Türkiye Kamu Yönetimi/Yönetim Bilimleri disiplini içinde, eğer olduğunu iddia edersek, eleştirel bir kuramsal pozisyona ve akımın kuruculuğuna denk düşmektedir Kurthan Fişek. Hoca'nın temel özelliği, kamu yönetimi yazınıyla mücadele etmiş olmasından başka bu mücadeleyi tarihsel materyalist yöntemi ve Marksist siyasal pozisyonu, bu alana taşıyarak yapmasıdır. Hoca'nın eserlerinin hâlâ ders kitabı olarak okutulmakta oluşu da tam da bu kuramsal pozisyondan kaynaklanıyor.

Konu edindiğimiz derleme Fişek'in kitaplaştırmak üzere hazırladığı ama bir türlü kitaplaşmayan bürokrasi tartışmalarıyla başlamakta. İngilizce olarak kaleme alınmış ve yayımlanmış bu tartışmalar Türkçeye çevrilerek alana kazandırılmış. Ondan başka devlet, sosyalizm, sosyalist devlet ve bürokrasi gibi temel tartışmalar ilk bölümü oluşturmakta. İkinci bölüm Fişek'in Türkiye'de kapitalizm ve emperyalizmin yayılışına dair yürüttüğü tartışmalardan oluşmakta. Bölümün önemi döneminin, Türkiye'de kapitalizmin gelişmesine dair temel tartışmalarındaki pozisyonlar içinde bir yer tutması denebilir. Bu bölümde Hoca'nın doktora tezi olan Devlete Karşı Grevlerin Kritik Tahlili de yer bulmuş. Tezin önemiyse kamu yönetimi tartışmalarıyla Marksist teorinin bir arada ilk ve en net ele alınışı olmasından kaynaklanmakta. Son bölümse Hoca'nın Türkiye'deki Kamu Yönetimi yazınıyla doğrudan ilgili olan eserleri ve spor yazılarından oluşmakta. Bu tartışmalarda da Fişek'in politik ve akademik

durumunun izleri takip edilebilmekte.

Derleme bu haliyle 1970'li yılların politik tartışmalarında işgal edilen bir yeri tanıtmakta ve yeniden hatırlatmakta. Bir yandan da Kamu Yönetimi disiplininin yöntem sorununa bir yanıt niteliği taşıyan bir pozisyon geliştirmekte belki de ilk adım. Bu iki özelliğin bir arada bulunuşu Hoca'nın bu iki özelliği harmanlamasından kaynaklanmakta. Bugünden bakınca yer yer eskimiş ya da vulgar olarak nitelenebilecek olan bu tartışmaların etkilerini, bu eskimişliğe rağmen, bugüne kadar takip etmek mümkün, hem siyasal tarih ve siyaset bilimi hem de kamu yönetimi/yönetim bilimleri için. Kitabın temel amacı da hem Hoca'nın bu akademik kaygısını ve konumunu tekrar gün yüzüne çıkarmak, Hoca'yı bilenlere hatırlatmak, bilmeyenlere tanıtmak; hem de kamu yönetimi alanında ana akım dışında başka kuramsal konumların da var olduğunu göstermek.

